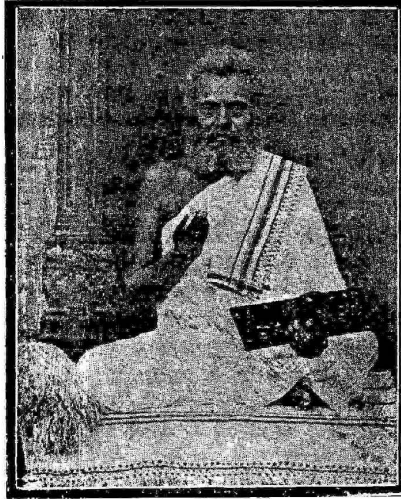


મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ



શાસનસંપ્રદ રચ. આચાર્યશ્રી વિજયનેમિસૂરીધરજી મહારાજ

પુસ્તક કંદ મુ']

[અંક ૨ બે

માર્ગશીર્ષ

ઈ. સ. ૧૯૪૯

વીર સં. ૨૪૭૬

પ્રગટકર્તા—

૨૫ મી નવેમ્બર

(વક્રમ સં. ૨૦૦૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

મહારાગમ માટે બાર અંક ને પોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧-૧૨-૦

પુસ્તક ૬૬ થી
અંક ૨ થી

માર્ગશીર્ષ

વીર સં. ૨૪૭૬
વિ. સં. ૨૦૦૬

અનુક્રમણિકા

૧. ૨૧. આચાર્યશ્રી વિજયનેમિસુરિજી મહારાજ ૨૯	
૨. શ્રીદેવગુર્વાષ્ટકમ્ (આચાર્યશ્રી વિજયલાવણ્યસુરિજી મહારાજ) ૩૦	
૩. ભાવનગરના મહારાજ અને મદ્રાસના ગવર્નર સર કૃષ્ણકુમારસિંહજીનો સંદેશ ૩૧	
૪. ૨૧. આચાર્યશ્રીના વિશિષ્ટ જીવન-પ્રસંગો ૩૨	
૫. ૨૧. સર પ્રભાશંકર દલપતરામ પટ્ટણીનાં આચાર્યશ્રી પ્રત્યેની કાકિતના પ્રસંગો ૩૩	
૬. શ્રી અનંતરાય પ્રભાશંકર પટ્ટણીનો સંદેશ ૩૪	
૭. સ્નેહાક્ષિતિ (આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસુરિજી મહારાજ) ૩૫	
૮. નગરશેઠ દરિલાલ મોનદાસનો સંદેશ ૩૬	
૯. ષોડશદલાસૂદ ગુરુવંદનાંમોજ-(કાવ્ય)... (મુનિશ્રી કલ્યાણપ્રભાવિજયજી) ૩૭	
૧૦. સોળ પાંખડીવાળું શ્રીવિજયનેમિસુરિ ચરણપંક્તિ વંદન રતોત્ર (શ્રી અમ્બજાખાખા) ૩૮	
૧૧. યુત્ત્વજ્ય મહામાનવ (મુનિરાજશ્રી ધુરંધરવિજયજી) ૩૯	
૧૨. પૂ. પા. આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયનેમિસુરિશ્રીજી (શ્રી જીવરાજભાઈ ઝોષવજી દોશી) ૪૧	
૧૩. શાસનસંપ્રદા ... (મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી, માનવિજયજી તથા ન્યાયવિજયજી) ૪૫	
૧૪. શ્રીમદ્ વિજયનેમિસુરિ-સ્તુતિ (શ્રી ઝવેરચંદ જગનલાલ) ૫૦	
૧૫. આ. શ્રી વિજયનેમિસુરિનાં સંરંભરણો (શ્રી મોક્ષિતક) ૫૧	
૧૬. ધન્ય જીવન-(કાવ્ય)... .. (શ્રી અમ્બજાખાખા) ૫૩	
૧૭. શ્રી વિજયનેમિસુરિજીને ભાવભરી અંગ્લિ ... (ગણેશભાઈ પી. પરમાર) ૫૪	
૧૮. શાસનસંપ્રદાની જીવનસૌરભ (મુનિરાજશ્રી દક્ષવિજયજી) ૫૫	
૧૯. પ. પૂ. શ્રીવિજયનેમિસુરિજીને વસંતી વિદાય (કુદનલાલ કાનજીભાઈ શાહ) ૬૦	
૨૦. એક પ્રતિભાવંત વિભૂતિ (શ્રી સૌભાગ્યચંદ જીવનલાલ દોશી) ૬૧	
૨૧. શાસનના શબ્દગાર (કાવ્યો બહેન છોટલાલ) ૬૩	
૨૨. તિલાપાંચલિ ૬૪	

નવા સભાસદો.

૧. યુનીલાલ ઝવેરચંદ શાહ	ભાર્ગવ મેઝર	લાટો ૫૨
૨. મો. વાઢેલવાલા	"	મુ'અ
૩. નગીનદાસ પરમાણુદ વૈરા	"	ભાવનગર
૪. ડાહ્યાભાઈ હીરાચંદ શાહ	વાર્ષિક મેઝર	અમદાવાદ



સુરિ-
-સમ્રાટ
સ્વર્ગસ્થ
આચાર્ય
મહારાજ
શ્રી
વિજય-
નેમિસુ-
રીશ્વરજી
મહારાજ



જન્મ.
વિ. સં.
૧૯૨૯
કાર્તિક
શુદ્ધિ ૧

સ્વર્ગગમન
વિ. સં.
૨૦૦૫
આશ્વિન
વદિ ૦)

॥ आशैशवशीलशालिने श्रीनेमीश्वराय नमो नमः ॥

॥ श्रीदेवगुर्वष्टकम् ॥

[श्लेषोच्छसितानि पञ्चचामरवृत्तानि]

[आ देवगुर्वष्टकं आह श्लेषोच्छां श्री नेमिनाथ लगवाननुं यद्विप्र तथा श्री विष्णुनेमिसूरीधरल भट्टाराजलुं यद्विप्र आदिपाथुं छ, तथा 'देवगुर्वष्टक' अथुं साथर्थे नाम राखेय छ.]

रचयिताः—शास्त्रविशारद प. पू. आ. श्री. विष्णुदासवृष्यसूरीधरल भट्टाराज.

नमामि नेमितीर्थं सदा सुशीलशालिनं, समस्तसूरिचक्रचक्रवर्तिताविराजिनम् ।
प्रदीपदीपमालिकाधिकप्रकाशशालिकां, विधाय विश्वनालिकां दधानमात्मसम्भवम् ॥ १ ॥
शिवाङ्गनाङ्गं तथाप्यलं शिवाङ्गजन्मनि, समुद्रजातरूपचारुवैभवोपशोभितम् ।
ततो नु साधुशङ्खं वरं च चक्रमुत्तमं, नमामि नेमितीर्थं सदा सुशीलशालिनम् ॥ २ ॥
विशालनेमचन्द्रमोलकाटवट्टशालिनं, सुवालचन्द्रवज्रगज्जनप्रमोददाहृतिम् ।
अलक्ष्यलक्षलक्षणोपलक्षितं दमक्षमं, नमामि नेमितीर्थं सदा सुशीलशालिनम् ॥ ३ ॥
पयोदनादतर्जिकम्बुकण्ठपेशलङ्घनि, चमत्कृताखिलाङ्गराजिराजिगीतगौरवम् ।
निजौजसाहिसज्जनार्दनावलेपलोपिनं, नमामि नेमितीर्थं सदा सुशीलशालिनम् ॥ ४ ॥
सुदर्शनप्रधानपुरुषोत्तमैकबान्धवं, प्रकल्प्य कल्पनाकृतं सुखं नु भोगराजिजम् ।
निधानमादधानमात्मशक्त्यां यथास्थितं, नमामि नेमितीर्थं सदा सुशीलशालिनम् ॥ ५ ॥
क्षमापरं वरं सुशुद्धिमाश्रयतां गतं गतं, ततो दधानमात्मसार्वभौमसम्पदां पदम् ।
क्षमासुदुत्तमाङ्गसुम्बिताङ्गिप्रपदरेणुकं, नमामि नेमितीर्थं सदा सुशीलशालिनम् ॥ ६ ॥
विभाव्य नामगौ नमो च वर्मप्रान्तगावपि, सुतो गुणेन च प्रिया च चक्रिमागमौ ।
ततोऽमरदुकामधेनुकामरत्नतोऽधिकं, नमामि नेमितीर्थं सदा सुशीलशालिनम् ॥ ७ ॥
प्रदत्रयप्रचारगात्र गां सुखाङ्गणं गतां, तथाप्यशेषदेशकाललीनभावगामिनीम् ।
सुधाप्रवाहवाहिनीं बहानमिष्यतासुतं, नमामि नेमितीर्थं सदा सुशीलशालिनम् ॥ ८ ॥

[शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्]

देवलेखगुरुक्षमष्टकमिदं गीतं शमालिप्रदं, दक्षाऽभ्यर्थनया प्रणुजमनसा भक्त्येकलीलात्मना ।
लावण्येन प्रवर्त्तकेन रचितं पञ्चादिभैक्षामरेः, श्रोतृणां पठतां वृणाश्च शिवदं स्तासुष्पदतावधि ॥ १ ॥

ભાવનગરના

ના,

મહારાજા

અને

મદ્રાસના

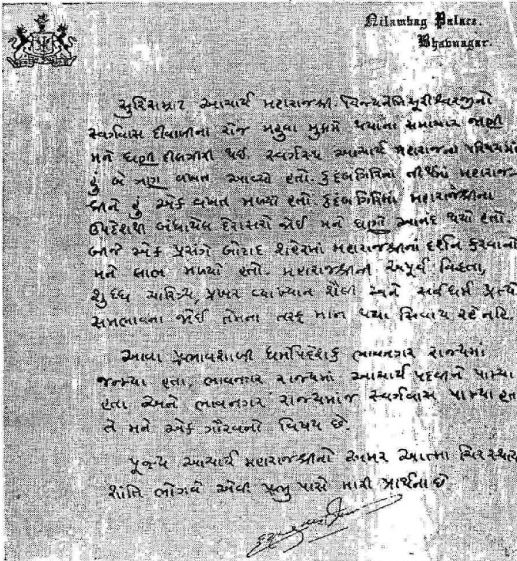
ગવર્નર



શ્રી કૃષ્ણકુમાર-

સિંહજી

કે.સી.એસ.આઇ.



આ. મહારાજશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીના જીવનના વિશિષ્ટ પ્રસંગો.

સંવત ૧૬૨૬ના કાર્તિક શુદ્ધ એકમના રોજ મહુવા શહેરમાં જન્મ; પિતા લક્ષ્મીચંદ, માતા દીવાળીબાઈ.

સંવત ૧૬૪૫ના જેઠ શુદ્ધ સાતમના રોજ ભાવનગરમાં શાંતમૂર્તિ સુનિરાજશ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ પાસે દીક્ષા.

સં. ૧૬૪૯માં પૂ. સુનિરાજશ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ અને ગુરુવિરહ.

સં. ૧૬૬૦માં વલ્લભીપુરમાં પંન્યાસ શ્રી ગંભીરવિજયજી મહારાજના હાથે કા. વ. ૭ના પ્રથમ ગણિપદ અને માગશર શુદ્ધિ રના પંન્યાસપદ.

સં. ૧૬૬૪માં ભાવનગર મુકામે જૈન મે. કે. ડૉન્ટરન્સનું લઘ્ય અધિવેશન અને તે પ્રસંગ પૂર્ણ થયા પછી જેઠ શુદ્ધ પના રોજ પંન્યાસશ્રી ગંભીરવિજયજીના હસ્તે આચાર્યપદ.

મેવાડ મારવાડનો વિહાર અને શ્રી કાપરકાજી તીર્થનો ઉદ્ધાર.

શ્રી કદંબગિરિ તીર્થની સ્થાપના.

શ્રી કદંબગિરિ તીર્થમાં પ્રતિષ્ઠા અને અંજનશલાકા.

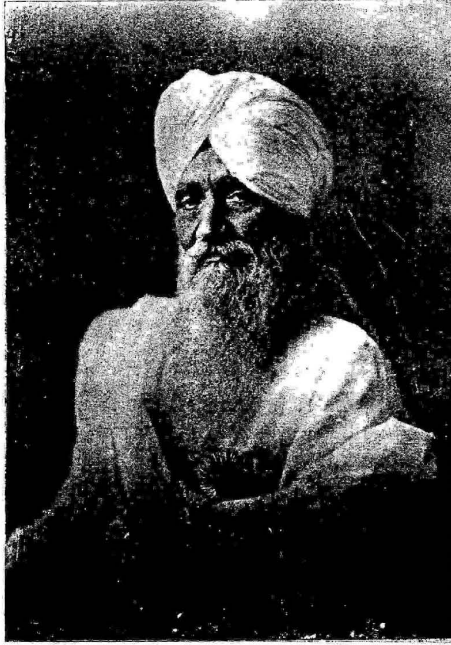
સં. ૧૬૯૦માં અમદાવાદમાં મળેલ મુનિસંમેલન વખતે આચાર્ય મહારાજે ખતાવેલ વ્યવહારદક્ષતા અને સંમેલનની સફલતા.

સં. ૧૬૯૧માં શ્રી માણિકલાલ મનસુખભાઈના લઘ્ય સંઘ સાથે મહારાજશ્રીનું પ્રયાણ.

શેઠશ્રી પોપટલાલ ધારશીના સંઘ સાથે પ્રયાણ.

વલ્લભીપુર (વળા)માં દેવદ્વિગણિ ક્ષમાશ્રમણના સ્મારક તરીકે સ્થાપેલ ગુરુ-જ્ઞાનમંદિર.

વિ. સં. ૨૦૦૫ના આસો વદ અમાસના રોજ મહુવા શહેરમાં સ્વર્ગવાસ અને ૨૦૦૬ના કાર્તિક શુદ્ધ ૧ના રોજ દેહનો અગ્નિસંસ્કાર.



રવ૦ સર પ્રભાશંકર દલપતરામ પટ્ટણી

આચાર્યશ્રી અને પટ્ટણી સાહેબના સંપર્કના કેટલાક પ્રસંગો મને યાદ આવે છે. સં. ૧૯૬૪માં ભાવનગરમાં શ્રી જ્ઞેન શ્રવે. કોન્ફરન્સનું અધિવેશન થયું, તે ફતેહમંદ કરવા માટે ભાવનગરના દીવાન સર પટ્ટણી સાહેબે પૂરતી મદદ અને સહકાર આપ્યા હતા. સંજ્ઞેકટ કમીટીની યાદગાર ચીટીંગમાં જ્યારે રવ. શ્રી લાલભાઈ દલપતભાઈ વિગેરે શુદ્ધરથોએ કોન્ફરન્સના સેક્રેટરીઓ તરીકેના રાજીનામા પેશ કર્યા ત્યારે પટ્ટણી સાહેબે ભાવનારીલ ભાષણ કયું હતું અને દધીચિરંધિ, જેણે પોતાના શરીરના અસ્થિ દેવોને સમર્પણ કરી દાનવો સામે દેવોનું રક્ષણ કરવા આત્માર્પણ કયું હતું, તે દૃષ્ટાંત આપી

શ્રી જૈન સંઘની ગમે તે ભોગે સેવા કરવાનો દાખલો બેસાડવા રાજીનામા આપનાર ગૃહસ્થોને અપીલ કરો હતી જેની સારી અસર થઈ હતી. આ કોન્ફરન્સ પ્રસંગે શ્રી નેત્રિવિજયજી મહારાજની ભાવનગરમાં હાજરી હતી.

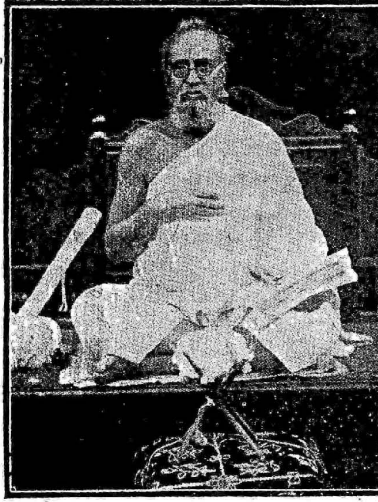
એક બીજો પ્રસંગ યાદ આવે છે. શેઠશ્રી પોપટલાલ ધારશીને સંઘ ભાવનગર રાજ્યની હદમાં આવ્યો તે વખતે સર પ્રભાશંકર પટ્ટણીએ સંઘને બધી મદદ કરવા, કુકમ કાઢ્યો હતો. મહુવાના સંઘે પટ્ટણી સાહેબને વિનંતિ કરી હતી કે, સંઘ મહુવે આવે ત્યારે તેઓશ્રીના પ્રમુખપદ નીચે સંઘપતિને માનપત્ર આપવું. ભારપછી તેઓશ્રીની તખ્તીયત નરમ થઇ ગઇ હતી. બીજાનામાંથી નીચે ઉતરવા પણ ડૉક્ટરોએ મના કરો હતી. હું તેઓશ્રીને સંઘના મહુવા આવવાના દિવસ પહેલાં બે એક દિવસ ઉપર મળ્યો ત્યારે મને કહ્યું કે-તમે એક દિવસ વહેલા બળ અને મેં મહુવે આવવાનું જે વચન આપ્યું છે તે પાળીશ. આવી તખ્તીયતમાં પણ ખાસ ટૂન ટોડાવી પોતે સંઘ આવ્યો ત્યારે મહુવે પધાર્યા હતા. આચાર્ય મહારાજ સાથે કલાક જેટલો વખત વાર્તાલાપ કર્યો હતો. માનપત્રના મેળાવણીમાં બીજાનો ટેકા લઇ હાજર રહી સંઘપતિને અભિનંદન આપ્યા અને રાજ્ય તરફથી શાલ તથા પાવડી વિગેરે એનાયત કર્યા હતાં. ૨૧૦ સર પ્રભાશંકર જેવા બહાદુરિયાત રાજપુરુષ આચાર્ય મહારાજશ્રી ઉપર જે પ્રેમ અને સદ્ભાવ રાખતા તે ઉપરથી આચાર્ય મહારાજશ્રીની મહત્તાનું સૂચન થાય છે. (જી. એ.)



શ્રી અનંતરાય પ્રભાશંકર પટ્ટણી
(બેસાડ : ભાવનગર સમાચારના સૌજન્યથી)

સ્વ. આચાર્યશ્રી વિજય-
નેમીસુરિજી સંબંધી સંદેશ
તો થું મોકલું ? હું એટલું
બાણું છું કે તેઓશ્રીના
આશીર્વાદ અને પ્રેમ હું
કદી ભૂલું તેમ નથી. મનુ-
ષ્ય જીવનમાં ધર્મ અને
નીતિને પ્રથમ સ્થાન હોવું
જોઈએ એવા બોધ તેઓશ્રી
બધાને આપતા એ પણ
એટલું જ યાદ રહેશે.

—અનંતરાય પ્રભાશંકર



[पद्याः " श्रीमतेन आत्मानंद सभा "ना सौलभ्ये]

पंजाबकेशरी शासनप्रभावक

आचार्यश्री विजयवल्लभस्वरिजी महाराज

स्नेहाञ्जली

इस अनन्त संज्ञक आकाश की विशाल गोद में अनन्त ज्योतिपुञ्ज खेले-कूदे और उसी अनन्त में विलीन हो गये। उन ज्योति-पुञ्जों में कुल शुक्र के समान तेजस्वी; सुधा-सिन्धु के समान सौम्य; आदित्य के समान ओजस्वी और बृहस्पति के समान प्रतिभासम्पन्न थे। कुछ धूम्र-केतु, मंगल, शनि के समान अनिष्टकारक भी थे। ये सब के सब अपनी अपनी प्रकृति का परिचय देकर शान्त हो गये। प्रकृष्ट तेजस्पुञ्जों में श्री गुरु गौतम जैसे गुरुभक्त; आत्मलब्धिसम्पन्न श्री गुरु जम्बू जैसे त्यागी बडभागी; भगवन् स्थूलभद्र जैसे रेखा-पुरुष; आर्य सुहस्ती जैसे प्रभावक;

देवद्वि और स्कन्दिल जैसे ज्ञानोपासक और हेमचन्द्र, हीरस्वरि जैसे राज-गुरु और जगद्गुरु जैसे भी उदित होकर अपना अपना प्रकाश फैलाकर अनन्त की गोद में सदा के लिए सो गये ।

आज एक ऐसे ही ज्योतिषर को हम स्नेहाञ्जली से तृप्त कर रहे हैं । जो कि युग में धीर-वीर और गंभीर थे । नाम-जिनका विश्वविख्यात सरिसम्राट् विजयनेमिसूरि था । हमारे वो सच्चे हृदयंगम हृदय के हार थे । जैन जाति के सच्चे शृंगार थे । उनका अवतार भूमिभार को हलका करने के लिए था । उन्होंने वो काम कर बतलाए जो कि अशक्य तो नहीं अपितु सामान्य व्यक्तियों के लिए दुश्कय थे । उनकी तीर्थभक्ति, उनकी शासनदाक्षि, उनका प्रखर प्रताप और विशुद्ध चारित्र्य असंख्य ऋषि मुनियों के लिए अनुकरणीय था । जब से राजनगर के विशालांगन में मुनिराजों का एकत्री-भाव हुआ तब से हमारे और उनके हृदयक्षेत्रों में स्नेह-वह्नियाँ ऐसे अंकुरित हुई कि जो दिनप्रतिदिन बढ़ती हो गई और अंत तक मिष्ट फल देती रही । आज वह उच्चात्मा संसार से उठ गया । जिनकी गुण गाथाएँ भारत के भक्तजन प्रत्येक ग्राम नगर में गा रहे हैं । उनका संसार से प्रस्थान करना मानों जैन समाज का एक प्रताप-पुञ्ज का बिखरना है । उनके स्वर्गस्थ होने से हमारे आत्मा में जो समवेदना हो रही है उसे हम किन् शब्दों में व्यक्त करें ? शासनदेव ऐसे प्रभाविक उद्योतक शासनभक्तों को इस भूमिमंडल में पुनः पुनः अवतीर्ण करें, यही हमारी अन्तरंग अभ्यर्थना है । हमारा उनका यह असह्य वियोग पुनः भवान्तर में संयोगरूप से परिणित होकर हमारे सन्तप्त हृदयों को शान्तिप्रद हो; यह हमारी मनोकामना है ।

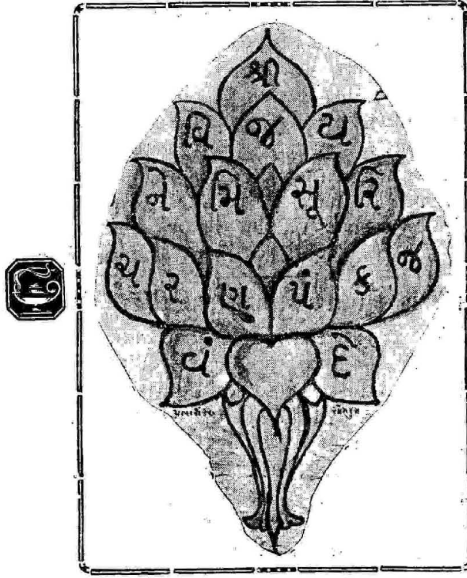
कार्तिकशुदि १०]

विजयवल्लभसूरिः सादर (मारवाड)



पूरुषपाद् महाशक्तिः भवेत् ते परियय यथै छे, ते अंगे छुं वेप आपी देवपत्नी आपी शकुं तेम भवे लागतुं नथी. आटलुं छुं नालुं छुं छे, तेओ ओक युस्त धर्मावरागी तपरवी अने तत्त्वस हता. व्यवहार छेओ छतां व्यवहारिक रीते उद्भवता प्रभोने सुंहर तोड शक्ती, संगठन साधी शक्ती, अने पीअने शासक तरीके पूरुषभाव उत्पन्न करी देरी शक्ती. आचारनी प्रवृत्तिमां अमेने रस नहोते. आभारा भडुवाना भावी छतिहासमां महान् धर्मशूरु तरीके तेमनुं स्थान अमर छे.

हरिलास भानदास-नगरेश, भडुवा



षोडश દલારૂઢ ગુરુવંદનાંભોજ.

(સોળ પાંખડીનું ગુરુવંદન ક્રમણ)

(રાગ-હરિગીત છંદ)

શ્રી તપોગન્ધાધિપતિ, શાસનના સમ્રાટ જે,
 વિદ્યાન શિરોમણી જે, વિશ્વમાં વિખ્યાત તે. ૧
 જગતગુરુ ભટ્ટારક, તીર્થ તારણહાર જે,
 મયસ્વી ને શાંત સુદ્રા, ધૈર્ય શુભ આધાર જે. ૨
 નેમિ જિનના ભક્ત વળી, સફૂજાન દાન દાતાર જે,
 મિટાવે મનના મેલને, પરબ્રહ્મ તેજોધાર જે. ૩

સુરિચક્રચક્રવર્તિ, સર્વતંત્રસ્વતંત્ર જે,
 રિઝવે જળજીવને, ધારક સૂરિ મંત્ર તે. ૪
 ચરણ સેવે જેહના, સૂરિ વિશાળ મુનિવરા,
 રટણ કરતા નામ જેતું, સંઘ ભૂષ ભૂમિધરા. ૫
 ગયગમાદિ સસભંગી, સ્યાદ્રાદ્રા સિદ્ધાંતના,
 પંડિત તણા શિરતાજ, જેને નમન કરતા સંજ્ઞના. ૬
 કર્તાનુવાદ જે શાસ્ત્રના, પાંચે મહાવત પાળતા,
 જન્મભૂમિ મધુપુરી (મહુવા), ધર્મધ્વજ શોભાવતા. ૭
 વંશવર્ધક પટ્ટધર, શ્રી વિજયલાવણ્યસૂરિ,
 દેને મુક્તિ સૌખ્ય માગે, શિષ્ય કલ્યાણપ્રભ ભૂરિ. ૮
 રચયિતા—મુનિશ્રી કેલ્યાણપ્રભવિજય.

સોળ પાંખડીવાળું શ્રી વિજયનેમિસૂરિ ચરણપંકજ વંદન સ્તોત્ર.

શ્રી વિજયનેમિસૂરિ ચરણકમલને નિતનિત પ્રાતઃ વંદન હો,
 વિશાલ ભાલ, વિશાલ વક્ષસ્થલ, દિવ્યચક્રના ધારક બે. શ્રી વિજય ૦ ૧
 જન્મચક્રી પરપ્રદા તેજના, ધારક ધર્મ ઉદારક બે,
 યશ કીર્તિ દશ દિગંત પ્રસરી, સૂરિસમ્રાટ્ કહાયા હો.....૨
 નેમિસૂરીશ્વર નિતનિત વંદો, શાસન પરમોદારક બે,
 મિલનસાર ને પૂર્ણ પ્રભાવિક, સકલ વિદ્યા પારંગત હો.....૩
 સૂરિમંત્ર-તંત્રાદિક ધારક, પ્રકટપ્રભાવ સૂરીશ્વર બે,
 રિપુ મિત્ર પર સમદ્રષ્ટા ને, સદાય રૂપદ જ વક્તા સો.....૪
 ચરણ કરણ શુભ ધરણ મહામુનિ, વિશ્વ સકલના બંધુ બે,
 રમ્ય અને આહ્લાદક મુખડું, સદા પ્રસન્ન ને હસતું હો.....૫
 જમો તિથ્યસ્સ હૃદયમાં ધારી, અનેક તીર્થ ઉદારક બે,
 પંડિત પૂરા, મહાવિચક્ષણ, શાસનના શિરતાજ જ હો.....૬
 કરે કલ્પાંત વિલાપ શિષ્ય સહુ, કયાં ગયા બાપથી અધિકા બે ?
 જલબિંદુથી નેત્ર ન સૂકે, હૃદય થતી અતિ વ્યથા જ હો.....૭
 વંદન હો શ્રી નેમિસૂરીશ્વર, દિવ્ય દેહના ધારક બે,
 દેવલોકમાં અમ નહિ ભૂલશે, અમે આજ નો'ધારાં હો.....૮
 બાતાં બીજમ ભડવીર, શાસન જોટ ખરે પડી,
 વિલાપ કર્યે શું વળે ? જોટ પડી તે પડી પડી.....૯
 હવે ધરીને હામ, ઐક્યચક્રી આગળ ધપો,
 વિશ્વ ધર્મ જિનધર્મ, જય જયવંત કરી જપો.....૧૦

અરજાબાબા (શ્રી વેલજીભાઈ)-ભામનગર

૩૮



: લેખક :

શુનિરાજશ્રી કુરુચરવિજયજી

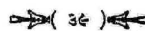
જન્મ અને મરણ એ બન્ને સંસારમાં પરિભ્રમણ કરતા આત્માઓએ કેટલી વાર અનુભવ્યા એ જો ગણવા બેસીએ તો તેનો અંત આવે એમ નથી. બીજાના જન્મ અને મરણનું દર્શન પણ વ્યક્ત દશામાં અનેક વખત આપણને થાય છે, પણ તેનું રહસ્ય સૂક્ષ્મજ્ઞાનદ્રષ્ટિ સિવાય અગમ ને અગોચર છે.

જ્ઞાનદ્રષ્ટિએ દેખતા મહાપુરુષો કહે છે કે-‘જન્મ મરણના દુઃખ સમાન કૈાઈ દુઃખ નથી.’ એ સત્ય હકીકત સત્ય છે પણ તાત્ત્વિક દ્રષ્ટિએ, ખાસી અમર પદને પ્રાપ્ત કરતાં પ્રુણ પુરુષોના મરણ તેમને માટે એક મહામહોત્સવ છે, ને તે જ કારણે તેમનાં મરણ માટે મરણ શબ્દ નથી વપરાતો પણ નિર્વાણ અને તેને અનુરૂપ જ્યાં જે ઉચિત લાગે તે શબ્દ વપરાય છે, જૂના-જર્જરિત ઘરને છોડીને નવા આલીશાન મહેલમાં રહેવા જનારને દુઃખ કઈ બાબતનું હોય? સુન્દર-સ્વચ્છ ને તાબા વચ્ચે પહેરવા માટે જીર્ણો ઉતારવા પડે તેમાં સમજીને કષ્ટ ન જ હોય. મરણનું દુઃખ-કષ્ટ ને પીડા તેને જ થાય છે કે જેણે જીવનભર પાપ સેવ્યું છે; પરભવ માટે કાંઈ પણ સુકૃત કર્યું નથી.

કેટલીક વખત અજ્ઞાન એ મહાદુઃખનું કારણ બને છે એટલે મરણસમયે અજ્ઞાનવશ આત્મા પીડાય છે-રીખાય છે-ટળવળે છે-વલખા મારે છે. મરણ પછી પોતાને ક્યાં જવાનું છે તેનું જોને જ્ઞાન નથી તેને કષ્ટ ભોગવવું પડે છે.

મોહ એ મહાપીડાનું કારણ છે. વિશ્વમાં મોહવશ જીવોને પોતાની ખરાબ સ્થિતિ છોડતા મહાદુઃખ થાય છે. એક રંક માણસને તેણે માંગી લાવેલું એકું જૂઠું-સારું મિષ્ટાન્ન આપીને પણ-છોડાવવું પડે તો તેને કેવું દુઃખ થાય એ સમજાય એવી હકીકત છે. એ જ પ્રમાણે એક ઝુંપડામાં રહેતા માણસને સારા સ્થાનમાં લઈ જવો હોય તો તેને પારાવાર દુઃખ થાય, એ કોઈ રીતે ખસે નહિ કારણ કે તેને તે ઝુંપડામાં મોહ ઉત્પન્ન થયો છે. મોહ વગરનાને એમ કરતાં દુઃખ તો નથી થતું પણ આનંદ થાય છે. મરણની પણ એ જ સ્થિતિ છે. આ શરીર એ આત્માનું ઘર છે. એ જૂનું થાય ત્યારે નવા ઘરમાં જવા માટે વહેલા તૈયારી કરી રાખવી જોઈએ અને અહિંથી નવા ઘરમાં જ જવાનું છે એવી ચોક્કસાઈ પણ જોઈએ. જો નવું ઘર તૈયાર ન કર્યું હોય તો નહિ અહિંના, ન નહિ ત્યાંના એવી સ્થિતિ થાય. એ સ્થિતિ તો અકારી લાગે એમાં નવાઈ નહિ.

માટે મૃત્યુ મહોત્સવરૂપ બને એ માટે અગાઉથી તૈયારી કરી રાખવી જોઈએ, એવી તૈયારીવાળા મહામાનવોને મૃત્યુ મારતું નથી પણ અમર કરી બાય છે. એવી મોટી તૈયારીવાળા આત્માઓની એ અન્તિમ સ્થિતિના દર્શન



પણ મહાભાગ્યનો ઉદય હોય ત્યારે થાય છે. એ દર્શનમાંથી ઘણું ઘણું જાણવા અને સમજવા મળે છે. છેલ્લી ક્ષણ સુધી એ આત્મા તેજસ્વી રહે છે. તેની આબુખાબુતું વાતાવરણ સૌમ્ય, શાંત ને મંગલમય હોય છે. એક સરખી સ્થિતિ અનુભવતો એ આત્મા અહિંથી ક્યારે ચાલ્યો ગયો એ સ્પષ્ટપણે કોઈ જાણી શકતું નથી, એવી અદ્ભુતતા તે સમયે જોવા મળે છે. જીવનભરની કમાણીના મેળ તે વખતે મેળવાતા હોય છે. જોનાર જો જાગૃત હોય તો જાણી શકે છે કે આ આત્મા કમાણીમાં છે કે નુકશાનીમાં. આત્મા જેવી વસ્તુને નહિ સ્વીકારતો નાસ્તિક પણ તે સમયે ક્ષણવારનો આસ્તિક બની જાય છે.

આવું એક અપૂર્વ દર્શન સં. ૨૦૦૫ના આસો વદિ ૦)) ને દીવાળીના દિવસે સાંપડ્યું. જીવનભર ન ભૂલાય એવા એ દર્શનમાં શું હતું અને શું ન હતું એ તો અનુભવ્યું હોય એ જ જાણી શકે.

આત્મ વિચકતા કાયા પણ કહેતી હતી કે આ શરીરે આજીવન ક્ષણ મહાતેજ જીવ્યા છે. સુચસ્તિ પછી પણ વિકસી રહેલું વદનકંમળ સમજાવતું હતું કે સત્ય કહેવામાં કદી પણ મેં આનાકાની કરી નથી કે થડકારો અનુભવ્યો નથી. ગૂઢ વાતોના ઉકેલનારા પછીથી પણ વાંચી શકતા હતા કે આ દિવ્ય દેહમાં રહેલા હૃદયે કોઈનું પણ અશુભ ઇચ્છ્યું નથી એટલું જ નહિ પણ શત્રુનું પણ શુભ ચાહ્યું છે. આંખોની જ્યોતિ પાછળથી પણ ભૂલાવામાં નાખતી હતી કે હજી અમે જીવંત છીએ.

આવી અવ્યન્તર મહાવિભૂતિનો સ્વામી જ્યારે મહાપ્રયાણ આરંભે ત્યારે દેશકાળ તેને અનુકૂળ થાય એમાં નવાઈ ન લાગે.

જોનારા દરેકે વાંચ્યું કે મરણું તો ઘઘાને છે પણ મરણ હશે તો આવું હશે. 'સમાધિમરણ' માંગ્યા નથી મળતા. તેને માટે જીવનભર કાળજી રાખવી પડે છે.

એ પ્રેરણા પાનાર પરમ પુરુષ પ્રુણ-આત્માના અસદ્ધા વિરહને વેદતું વિશ્વ પાછળથી પણ મૃત્યુ જીતવાની એ અદ્ભુત કળા શિખરે તો અનિચ્છાએ આવી પડેલો એ વિરહ સફલ છે.

વન્દન હો! ત્રિવિધે ત્રિવેધે, એ મૃત્યુજય મહામાનવ-શાસનસમ્રાટ જગદ્ગુરુ ગુરુમહારાજના દિવ્ય આત્માને—



પૂ. ૫૦ આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી

લેખક:—શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી.

આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી ગઈ દીવાળી આસો વદ ૦)ના રોજ મહુવા શહેરમાં કાળધર્મ પામ્યા તે હકીકત સુવિદિત છે. મહારાજશ્રીના દેહનેત્ર અગ્નિસંસ્કાર પૂરા દબદબા અને ગૌરવતાથી બેસતા વર્ષે કારતક શુદ્ધ ૧ના રોજ મહુવામાં શુરુકુળ હસ્તકની વાડીની જગ્યામાં કરવામાં આવ્યો હતો. ભાવનગર, પાલીતાણા, તળાજા જેવા શહેરના ભાવિક શ્રાવકોએ પણ તેમાં ભાગ લીધો હતો. પોતાના જ વતનમાં, પોતાની જન્મભૂમિના સ્થાનમાં પોતાના શિષ્યવૃંદની હાજરીમાં જે દિવસે ચરમ તીર્થ કર મહાવીર ભગવાન નિર્વાણ પામ્યા અને જે દિવસે શ્રી ગૌતમગણધરને કેવળજ્ઞાન થયું તે અમાવાસ્યા અને બેસતા વર્ષના રોજ દેહતું પડવું અને દેહનેત્ર અગ્નિસંસ્કાર થયો તે એક અમૂલ્ય ઘટના છે. પુન્યશાલી પ્રભાવક સાધુસંતના જીવનમાં જ આવા અપૂર્વ પ્રસંગનો યોગ બને છે, જે સ્થળે આચાર્ય મહારાજના દેહનેત્ર અગ્નિસંસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે, તે સ્થળ એક યાત્રાનું ધામ બનશે. શિષ્યો અને ભક્તોએ આ માટે વીર્ય ફેરવવાનું રહે છે.

આચાર્ય મહારાજનો જન્મ મહુવામાં સં. ૧૯૨૯ના કારતક શુદ્ધ ૧ ના રોજ થયો હતો. સં. ૧૯૪૫ માં તેઓશ્રીએ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ પાસે ભાવનગરમાં દીક્ષા ગ્રહણ કરી હતી. સં. ૧૯૬૪ માં તેઓશ્રીને આચાર્ય પદવી ભાવનગરમાં શ્રી સંઘે અર્પણ કરી હતી. તેઓશ્રીએ ઉપદેશદ્વારા જીવન દરમિયાન શ્રી જૈન શાસનના ઉદ્યોતનાં અનેક કાર્યો કરાવ્યાં છે; જૂના દેરાસરો અને તીર્થોનો ઉદ્ધાર કરાવ્યો છે, નવા તીર્થો બંધાવ્યાં છે, અનેક સુંદર ભગવાનના બિંબો બરાવ્યાં છે, તેઓશ્રીના પ્રભાવથી અજ્ઞનશલાકાઓ થયેલ છે, પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવો થયા છે, સંઘે નીકળ્યા છે, અનેક પ્રકારની ધાર્મિક ક્રિયાઓ, અકુળમહોત્સવો, શાંતિ-સ્નાત્રો, મહાપૂજાઓ આદિ થયેલ છે. તેઓશ્રીમાં અખંડ પ્રહ્લ્લચર્ય અને શુદ્ધ ચારિત્રપાલનનું એવું પ્રબળ પ્રતિષ્ઠાન હતું કે તેઓશ્રીનો આનંદ્ય અને નિશ્રામાં થયેલ દરેક ક્રિયા સફળ બનતી.

જ્ઞાનના ક્ષેત્રમાં તેઓશ્રીનો આજીવન પ્રયાસ હતો, તર્ક, ન્યાય અને આગમમાં તેઓ વિશારદ હતા. અનેક પ્રાચીન ગ્રંથોનો ઉદ્ધાર કર્યો છે, પોતે પણ સમર્થ ટીકાઓ લખેલ છે. ઉપા. શ્રી યશોવિજયજી મહારાજના અપૂર્વ અગમ્ય પુસ્તકોને પ્રસિદ્ધ કરી, ખૂટતી પંક્તિઓની પૂર્તિ કરાવી તેઓશ્રી અને તેઓશ્રીના આ. શ્રી વિજયોદયસૂરિજી જેવા શિષ્યોએ ઉપા. શ્રી યશોવિજયજી મહારાજનાં ગ્રંથોને પુનર્જીવન આપેલ છે.

મહારાજશ્રી જેટલા જ્ઞાની હતા તેટલા જ ચારિત્રવાન હતા. શુદ્ધ ચારિત્ર

પાળતું અને શિષ્યો પાળે એવી સતત જગતિ રાખવી તે તેઓશ્રીના આચાર્ય જીવનનો મુદ્દાલેખ હોતો. કેટલું શિષ્ય સહેજ પછી તેમના સાધુમાર્ગમાં સ્થળના કરે તો તેઓશ્રીના પૂણ્યપ્રકાશ જાગતો, અને સ્થળના કરનારને ખરા માર્ગ ઉપર લાવવા કઠક (શાસ્ત્રમાં ફરમાવેલ) શિક્ષા ફરમાવવા તેઓ સહેજ પછી આનાકાની કરતા નહિ.

આચાર્ય મહારાજશ્રી જેમ ધર્મના પ્રભાવક હતા તેમ અવહારમાં પણ ઘણા કુશળ હતા. આચાર્યશ્રી એક પ્રખર મુત્સદ્દી હતા. સરકાર સાથેના તેમજ રાજ રજવાડાઓ અને અન્ય સંપ્રદાયો સાથેના વાંધાઓમાં તેઓ માર્ગદર્શક બનતા. ઘણા કામોમાં તેઓશ્રીની સલાહ અને દોરવણી લેવાતી. મોટા મોટા રાજા મહારાજાઓ અને અમાત્યો તેઓશ્રી તરફ પૂજ્યભાવથી જોતા, અને સંપૂર્ણ માન આપતા. ભાવનગર રાજ્યના સુપ્રસિદ્ધ અમાત્ય સ્વૉ સર પ્રભાશંકર પટ્ટણી તો તેઓશ્રીના એક ભક્ત બન્યા હતા. તેમના મુપુત્ર શ્રી અનંતરાયભાઈ તેઓશ્રી પ્રત્યે પણ ઘણું માન ધરાવતા હતા.

આવા ઉચોતથાલી, જ્ઞાનવાન અને ચારિત્રવાન આચાર્ય મહારાજની શિષ્ય-પરંપરા પણ તેવા જ ગુણવાળી થાય તે સ્વાભાવિક છે. આચાર્યમહારાજના શિષ્યોના પરિચયમાં આવનાર દરેક સુસ માણસ આ હકીકતથી પરિચિત છે.

આ લેખમાં આચાર્યમહારાજનું જીવનચરિત્ર આલેખવાનો મારો ઉદ્દેશ નથી, પણ તેઓશ્રીનું જીવનચરિત્ર કેવું લખાવું જોઈએ, તેમાં કયા કયા વિષયો આવવા જોઈએ, તે બતાવવાનો યત્નકિંચિત્ પ્રયાસ છે.

મહારાજશ્રીનું જીવનચરિત્ર બે દૃષ્ટિએ લખી શકાય, એક તેઓશ્રીના શ્રદ્ધાળુ ભક્તો અને અનન્ય ભક્તિવાળા તેઓશ્રીના શિષ્યોની દૃષ્ટિએ; અને બીજું તેઓશ્રીના જીવનમાંથી પ્રેરણા અને દોરવણી મળી શકે, જૈન અને જૈનેતરો તેમાંથી જોધ લઈ શકે એવી વ્યાપક દૃષ્ટિએ. આવા સમર્થ પ્રભાવક પુરુષોના ચરિત્રો બીજી દૃષ્ટિ ધ્યાનમાં રાખી લખાવા જોઈએ. એક સામાન્ય માનવી પણ ઉત્કૃષ્ટ પુરુષાર્થથી જગતમાં કેટલા કાર્યો કરી શકે છે, જગત ઉપર પોતાના જીવનથી કેવી છાપ પાડી શકે છે, સામાજિક અને ધાર્મિક ક્ષેત્રમાં કેવું પરિવર્તન કરી શકે છે, આધ્યાત્મિક ભાવના કેટલી જાગ્રત કરી શકે છે, અતુલ અને પ્રતિ-કુળ સંજોગોમાં કેટલા સમભાવ સાચવી શકે છે-આવી બધી હકીકતો જીવનચરિત્ર લખનારે વિચારવી જોઈએ, અને સુંદર ભાષામાં મૂર્ત સ્વરૂપ આપવું જોઈએ. ચરિત્રના નાયકને એક દેવ તરીકે ચીતરવાની અભિલાષાને અંકુશમાં રાખી એક માનવી તરીકે-અલગત એક સમર્થ પ્રભાવશાલી માનવી તરીકે-તેના જીવનમાં ઓતપ્રોત બની તેવા જીવન તરફ પૂર્ણ સંહાતુભૂતિ દાખવી, લાગણી કે અતિશયોક્તિભર્યા વચનોને વશ થયા વિના, નાયકનું એક માનવી તરીકેનું જીવન ચીતરવું જોઈએ, જેથી ચિત્ર જોતાં જ માણસના સઘળા ગુણો દૃષ્ટિગોચર થાય.

અંક ૨ જો.]

પૂ. ૫૦ આચાર્ય શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી

૪૩

આચાર્યમહારાજશ્રીનું આયુ' ઉપયોગી, સર્વને માન્ય, ભાવવાળું ચરિત્ર લખવા માટે તેઓશ્રીના શિષ્યોમાંથી જે ત્રણને પસંદ કરવા જોઈએ. બીજા બધા કામમાંથી બની શકે તેટલી નિવૃત્તિ લઈ આ કામ પાછળ તેઓએ વર્ષ, એ વર્ષ કાઢવા જોઈએ. તેઓની સાથે જીવનચરિત્રો લખવામાં નિપુણતા ધરાવનાર એક વિદ્વાન્ ગૃહસ્થ-પછી તે જૈન હોય કે જૈનેતર હોય-તેને જોડવો જોઈએ. આ પ્રમાણે મહેનત કરી જીવનચરિત્ર તૈયાર થવું જોઈએ. જે વાંચવાથી આચાર્યશ્રીના જીવન પ્રત્યે મોટું માન ઉત્પન્ન થાય, માર્ગદર્શક બને અને ભવિષ્યમાં એ માર્ગ ઉપર ચાલવાની ઇચ્છા કરનારને ઉપયોગી બને.

આયુ' જીવનચરિત્ર તૈયાર કરાવવું એ મહારાજશ્રીના શિષ્યો અને ભક્તોનું પ્રથમ કર્તવ્ય છે. આચાર્ય મહારાજશ્રીના જીવનચરિત્રમાં નીચેના વિષયોનો સમાવેશ કરવો જોઈએ:—

- (ક) (૧) જાળકાળ અને તે વખતનો અભ્યાસ.
- (૨) દીક્ષાની અભિલાષા અને તેનાં કારણો.
- (૩) શુરુવાસ અને શુરુવાસ દરમિયાન અભ્યાસ.
- (૪) ધાર્મિક જીવનનો વિકાસ અને મહાઆચાર્ય થવાની યોગ્યતા.
- (૫) જૂઠાં જૂઠાં દેશોમાં અને શહેરોમાં વિહાર અને વિહાર દરમિયાન જૈન શાસનના ઉત્કર્ષ માટે કરેલાં કાર્યો. આ બધી હકીકતો જીવનના કેમ પ્રમાણે ગોઠવણ કરી મૂકવી જોઈએ.
- (૬) અંતિમ ચોમાસું અને અંતિમ સમયની રૂપરેખા. આ વિભાગમાં જીવનનો સ્થળદેહ આપવાનો છે.
- (ખ) આચાર્ય મહારાજશ્રીનું અપૂર્વ જ્ઞાન.
 - (૧) ષટ્ દર્શનનું જ્ઞાન. (૨) જૈન આગમોનું જ્ઞાન.
 - (૩) તત્ત્વનું જ્ઞાન. (૪) ભાષાનું જ્ઞાન.

આ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા મહારાજશ્રીએ કરેલો અવિરત પ્રયાસ અને જુઠાં જુઠાં વિદ્વાન્ શાસ્ત્રીઓનો કરેલો સમાગમ.
- (૫) મહારાજશ્રીએ રચેલા સ્વતંત્ર પુસ્તકો, ટીકાઓ, ભાષાંતરો, પ્રસિદ્ધ થયેલા વ્યાખ્યાનો વિગેરે.
- (૬) જ્ઞાનના વિકાસ અને પ્રચાર માટે તથા રક્ષણ માટે યંધાવેલ જ્ઞાન-શાલાઓ, જ્ઞાનમંદિરો, જ્ઞાનભંડારો અને જૂના જ્ઞાનભંડારોમાં કરેલ શોધખોળ વિગેરે.
- (૭) જ્ઞાનના ક્ષેત્રમાં બીજા જે જે પ્રયાસો કર્યા હોય તે.

આ ચરિત્રના વિભાગમાં મહારાજશ્રીએ જ્ઞાનના પ્રયાસો અને પ્રચાર માટે જે જે કાર્યો કર્યા હોય તેની સવિસ્તર નોંધ આવવી જોઈએ.

(ગ) આ. મહારાજશ્રીના ઉપદેશ અને નિશ્રા નીચે થયેલ ધર્મના ઉદ્યોતના કાર્યો.

(૧) જીર્ણોદ્ધારો.

(૨) નવીન મંદિરો.

(૩) નવીન તીર્થો.

(૪) નવીન પ્રતિમાઓ કરાવવાના કામો.

(૫) અંજનશલાકાઓ તથા પ્રતિષ્ઠાઓ.

(૬) જુદે જુદે સ્થળે થયેલ ખાસ નોંધપાત્ર અઠ્ઠાઈમહોત્સવો, શાંતિસ્નાત્રો, મહાપૂજાઓ-વિગેરે.

(૭) યાત્રા માટેના મહારાજશ્રીના ઉપદેશ અને નિશ્રા નીચે નીકળેલા મોટા મોટા સંઘો.

(૮) ઉપધાનાદિ યોગની ક્રિયાઓ.

(ધ) આ. મહારાજશ્રીનો જૈનો, જૈન સાધુઓ, આચાર્યો અને જૈનેતર વિદ્વાનો સાથે ચાલેલ પત્રવ્યવહાર.

આ વિભાગમાં પત્રવ્યવહારમાંથી પસંદ કરી ઉપયોગી ભાગ આપવો. અન્ય દેશોના વિદ્વાનો સાથે જે પત્રવ્યવહાર ચાલ્યો હોય અને ઉપલબ્ધ હોય તેની ખાસ નોંધ લેવી.

જૈનધર્મને લગતા અગત્યના સવાલોને અંગે જે પત્રવ્યવહાર બીજા સાધુ મહારાજશ્રીઓ તથા જૈન ગૃહસ્થો સાથે થયેલ હોય તેમાંથી ઉપયોગી ભાગ આપવો. જુદા જુદા તીર્થોના રાજ્ય કે બીજા સંપ્રદાય સાથે થયેલ ઝઘડાઓને અંગે કોઈ ઉપયોગી પત્રવ્યવહાર હોય તેો મૂકવો.

દૂકામાં આ વિભાગમાં આ. મહારાજશ્રીના જગત સાથેના ધાર્મિક અને સામાજિક સંબંધનું દિગ્દર્શન કરાવવું.

(ચ) આ. મહારાજશ્રીની વિચારસૂત્રિ.

મહારાજશ્રીના જીવનકાળમાં ઉપસ્થિત થયેલ ધાર્મિક, સામાજિક અને રાજકીય સવાલોને અંગે મહારાજશ્રીના વિચારો:—

(૧) જુદા જુદા ગચ્છો અને સંપ્રદાય અંગેના વિચારો.

(૨) વર્ણશ્રમ માર્ગ. (૩) દીક્ષા પ્રકરણ-ખાલદીક્ષા.

(૪) તિથિચર્યા. (૫) દેવદ્રવ્ય. (૬) હરિજન મંદિર પ્રવેશ.

(૭) જૈન કોન્ફરન્સ. (૮) કોંગ્રેસની પ્રવૃત્તિ.

(૯) ગાંધીયુગ અને દેશકાળનું પરિવર્તન.

(૧૦) હિંદુસ્તાનને મળેલ આઝાદી, તેમાં ધર્મને સ્થાન.

અંકે ૨ નો,]

પૃં પાં આચાર્યશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી

૪૫

આવા સવાલોને અંગે આ. મહારાજશ્રી કેવા વિચારો ધરાવતા હતા, તે વિચારોની પછવાડે તેઓશ્રીની માન્યતાનાં કયા કયા કારણો હતા તે બતાવવા યથાશક્તિ ચત્ન કરવો.

આ સવાલોની છણાવટ કરતી વખતે જે સમય અને જે દેશમાં તેઓશ્રીએ ધાર્મિક જીવન વ્યતીત કર્યું હતું, તે સમય અને દેશની તે વખતની પાશ્ચાત્ય ભૂમિકા (baok-ground) ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ, નહિ તો ભૂલ થવા સંભવ છે.

(છ) આ. મહારાજશ્રી શિષ્યપરંપરા.

- (૧) શિષ્યપરંપરાનો પરિચય. (૨) મહારાજશ્રીનો શિષ્યો પ્રત્યે ભાવ.
- (૩) શિષ્ટ સાચવવાની સતત ભાવના. (૪) શિષ્યવર્ગનું હવે પછીનું કર્તવ્ય.
- (૫) જીવન સંપ્રદાયોમાં કેટલેક દરજ્જા નિર્નાયકપણું અને છત્રચિન્નતા વર્તે છે, તે અટકાવવાના પૂર્વોપાયની વિચારણા.

મહારાજશ્રીનું જીવનચરિત્ર કેવું લખાવું જોઈએ તેની રૂપરેખા માત્ર દર્શાવવાનો મારો આ પ્રયાસ છે.

સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં જીવનચરિત્રો એક વિશિષ્ટ સ્થાન ધોગવે છે. માનવતા-માનવજાતિનો અભ્યાસ જ્ઞાનની વૃદ્ધિ માટે ઘણો ઉપયોગી છે. અને માનવ-જાતિના વાસ્તવિક અભ્યાસ માટે વિશિષ્ટ વ્યક્તિ-માનવીના અભ્યાસની ખાસ જરૂર છે. જીવનચરિત્ર એવું આલેખવાનું જોઈએ કે તે જોતાં જીવનચરિત્રનો નાયક જીવતો-જનતો-વિધવિધ પ્રવૃત્તિઓ કરતો-વિધવિધ સ્વભાવનું દર્શન કરાવતો આપણી જ્ઞાનચક્ષુ પાસે ખડો થઈ જાય. તે ચરિત્ર વાસ્તવ જોઈએ, કાલ્પનિક ન જોઈએ. જીવનની પૂર્ણતા સાથે જીવનની તુટીઓ પણ અંકાવવી જોઈએ. અલખત ચરિત્ર લખનારના નાયકના જીવન પ્રત્યે સહાનુભૂતિ અને સહભાવ હોવા જોઈએ, નાયકના સ્થૂળ જીવન કરતા, ભાવજીવન વધારે ઉપયોગી છે. એટલે નાયકની વિધવિધ ભાવવૃત્તિઓ-હાસ્ય, વિનોદ, કોપ, સમતા, સંયમ, કટાક્ષ વિગેરેને સ્થાન મળવું જોઈએ. ટૂંકામાં આ. મહારાજશ્રીના જીવનચરિત્ર લખવામાં કેટલી હદીકતો ધ્યાનમાં લેવાવી જોઈએ, તેનું આ દિગ્દર્શન છે. આચાર્ય મહારાજશ્રીના જીવન દરમિયાન તેઓશ્રીના અનેક સંસ્મરણ-ચિન્હો ઊભા થયા છે, હવે તેઓશ્રીના શિષ્યો અને ભક્તોની કૃતજ છે કે-આવું એક જીવનચરિત્ર લખાય અને ભાવી પ્રબંધને પ્રેરણારૂપ બને.





શાસનસમ્રાટ

લેખક-શુનિશ્રો દર્શનવિજયજી, જ્ઞાનવિજયજી
તથા ન્યાયવિજયજી—(ત્રિપુટી)

આપણી મત વીસમી સદી તરફ નજર નાંખતાં જૈનશાસનના ત્રણ પ્રભાવિક મહાત્માઓ આપણી નજર સમક્ષે તરવરે છે. વીસમી સદીના પૂર્વાર્ધે કાલમાં પૂ. પા. શ્રીમૂલ-ચંદ્રજી ગણિવચ્ચ મહારાજ મહાપ્રતાપી અને શાસનના સમર્થ જ્યોતિર્ધરરૂપે જણાય છે. અને એટલા ખાતર પૂજ્ય શ્રીઆત્મારામજી મહારાજે તેઓશ્રીને “શુક્રિગણી સંપ્રતિ રાજા”ના નામથી સંમોદી બાકિતની અંજલી આપી છે.

તેમની પછી ખીજા મહાન જ્યોતિર્ધર પૂ. પા. શ્રીવિજયનાનંદસૂરીશ્વર(પૂ. શ્રીઆત્મારામજી) મહારાજ આપણી નજરે તરવરે છે. તેઓ આખા હિન્દના જૈન સંઘમાં પ્રસિદ્ધ હતા. હિન્દ અને હિન્દ બહારના વિદ્વાનો તેમનું બહુમાન કરતા હતા. તેમની વિદ્વતા, તેમની વાદપ્રતિભા અને હિન્દી સાહિત્યસભ્ય પ્રતિભાએ તેમને મહામહોપાધ્યાય શ્રીયશોવિજયજી ગણિવર પછીના અદ્વિતીય સર્વશ્રેષ્ઠ વિદ્વાનનું ગૌરવ અપાવ્યું છે.

અને વીસમી સદીના ઉત્તરાર્ધમાં ત્રીજા મહાન જ્યોતિર્ધર, મહાપ્રભાવક આચાર્યશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજનું નામ આવે છે. તેમનું ઉર્જુનલ ચારિત્ર, અદ્ભુત શુભિપ્રતિભા, વિવાદપટુતા, વિદ્વતા અને શાસનસંરક્ષણતાએ તેમને શાસનસમ્રાટનું ગૌરવ વંતું બિરુદ અપાવ્યું હતું.

પૂજ્ય શ્રીઆત્મારામજી મહારાજ પછી શ્રમણસંઘમાં ન્યાય, બાકરજી, સાહિત્ય ત્યાદિ અભ્યાસની પ્રવૃત્તિ વધી હતી એમાં શ્રીવિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજ અગ્રણી હતા. પોતે સમર્થ નૈયાયિક અને ભારતીય દર્શનશાસ્ત્રોના સમર્થ અભ્યાસી હતા. જેની સાક્ષી તેઓશ્રીના તદ્વિષયક ગ્રંથો આપી રહ્યા છે એવી જ રીતે બાકરજી અને સાહિત્યના પણ તેઓ ધુરીજી વિદ્વાન હતા એને માટે પણ એમના આ વિષયના ગ્રંથો સાક્ષી આપી રહ્યા છે. તેવી જ રીતે તેઓશ્રીએ પોતાના સમુદાયમાં પણ ખૂબ જ અભ્યાસ પ્રવૃત્તિ શરૂ કરી દીધી હતી. અને એના જ પરિપાકરૂપે શ્રીવિજયદર્શનસૂરિજી મહારાજ, શ્રીવિજયોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજ, શ્રીવિજયનંદનસૂરિજી મહારાજ, શ્રીલાવણ્યસૂરિજી મહારાજ, વિજયપદ્મસૂરિજી મહારાજ, શ્રીવિજયઅમૃતસૂરિજી મહારાજ વગેરે વગેરે શિષ્ય-પ્રશિષ્યો શાસનશોભા વધારી રહ્યા છે.

પૂ. શ્રીમૂલચંદ્રજી મહારાજે શરૂ કરેલી સાધુસંસ્થાને વધારવાની પ્રવૃત્તિ પણ તેમણે ચાલુ રાખી હતી. અને તેજસ્વી સાધુઓ વધે તે માટે બગીરથ પ્રયત્ન કર્યા હતા.

શાસનસેવા માટે, શાસનની પ્રભાવના માટે અને શાસનની ઉત્તતિ માટે સમાજને જનમત કરવા અને શાસન માટે ગ્રાણ્ય આપવા તૈયાર થતાર આપણામાંથી જ જગવા જોઈએ આ દૃષ્ટિએ સાધુઓ અને શ્રાવકો તૈયાર હોય તો સારું-આ તેમની દૃઢ અભિલાષા હતી.

સૂરીશ્વરજી મહારાજે મારવાડ અને મેવાડમાં વિચરી સ્થાનકમાર્ગીઓ અને તેરાપંથીઓ

સામે સત્યમાર્ગદર્શન કરાવવામાં પાછી પાની નથી કરી, આવું જ ગુજરાત અને કાઠિયાવાડમાં પણ એમણે સતત આદાલત જગાડી સન્માર્ગ દર્શાવવા માટે બગીચીય પ્રયત્નો કર્યા છે અને સન્માર્ગની જ્યોતિ જ્વલંત રાખી છે.

તીર્થસેવા માટે એમની ધગશ ક્રોધથીયે છુપી નથી. શેઠ આ. ક. પેદીના એક વારના તેઓશ્રી મુખ્ય પ્રાણ ગણાતા હતા. શેઠ મનસુખભાઈ બગુભાઈ, શેઠ લાલભાઈ દલપતભાઈ, નગરશેઠ ચીમનભાઈ લાલભાઈ, નગરશેઠ કરતુરભાઈ મણીભાઈ, શેઠ સારાભાઈ ડાહ્યાભાઈ અને શેઠ પ્રતાપસી મોહોલાલભાઈ વગેરે વગેરે તેમના દૃઢ અનુરાગી ભક્તોદ્ધાર અનેક તીર્થોના સંરક્ષણ, જીર્ણોદ્ધાર અને વૃદ્ધિનાં શુભ કાર્યો તેમણે કરાવ્યાં છે અને પ્રાચીન તીર્થોના ઉદ્ધાર કરાવી નવીન પણ કરાવ્યાં છે.

જૈનગ્રંથ પ્રકાશક સભાદારા અનેક પ્રાચીન, અર્વાચીન પુસ્તકો પ્રગટ કરાવ્યાં છે. એમાં સ્વરચિત અને શિલ્પપ્રશિષ્ટાદિ રચિત પુસ્તકો જ કરાવ્યાં છે એમ નહિ, કિન્તુ પ્રાચીન પુસ્તકો મૂલરૂપે, ટીકારૂપે, વ્યાખ્યારૂપે પ્રકાશિત કરાવ્યાં છે. પૂ. પા. આ. શ્રી સિદ્ધ-સેનદિવાકરસૂરિજી મહારાજ, પૂ. આ. શ્રી હરિભદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ, પૂ. પા. કલિકાલ-મર્વણ આ. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજી મહારાજ તથા પૂ. પા. મહામહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજનાં બહુમૂલ્ય અપૂર્વ પુસ્તકો આ સંસ્થાદ્વારા બહાર પડ્યાં છે, અને સાહિત્યની મહાન સેવા આચાર્યવર્ગના હસ્તે થઈ છે. તેમજ અનેક પ્રાચીન ગ્રંથોની ટીકાઓ અને વ્યાખ્યાઓ પણ નવી તૈયાર કરાવીને બહાર મૂકી છે. તેમજ સૂરીશ્વરજી મહારાજનાં અનેક શિલ્પ પ્રશિષ્ટો દ્વારા અનેક પુસ્તકો અન્યત્ર પણ બહાર આવ્યાં છે.

પરંતુ સૌથી વધુ પ્રયત્ન જિનમંદિરોના જીર્ણોદ્ધાર પાછળ અને નવીન જિનમંદિરોના વધારતા પાછળ પણ તેમણે કર્યો છે. કદંબગિરિ, રોહીશાળા, મહુવા, વળા, ખંભાત, બોટાદ, અમદાવાદ, સેરીસા વગેરે વગેરે અનેક સ્થળોએ જીર્ણોદ્ધાર અને નૂતન જિનમંદિરોના નિર્માણ માટેના તેઓશ્રીના પ્રયત્નો જીવતાબળતા છે. અને હજારો જિનનિષ્ઠો ભારતી અનેક સ્થાને પધરાવ્યાં છે. પાંચમા આરામાં “તુજ આગમ તુજ જિજ્ઞ” આપણા માટે મુખ્ય અને સખલ આલંબન છે, એ વસ્તુનું તેઓશ્રીએ પ્રતિપાદન કરી જીવંત કાર્ય કર્યું છે.

આવી જ રીતે શ્રાવક ક્ષેત્રના ઉદ્ધાર, સંરક્ષણ અને વૃદ્ધિ માટે તેઓશ્રીએ મહાન પ્રયત્નો કર્યા છે. અનેક દુષ્કાળ, જળપ્રલય અને રોગોના ઉપદ્રવ સમયે ભયાં ભયાં જરૂર પડી છે ત્યાં ત્યાં શ્રાવક ક્ષેત્રમાં ગુપ્તદાન અપાવવાની એમની શક્તિ કામ કર્યા જ કરતી હતી. પોતાના શ્રીમંત ભક્તોદ્ધાર શ્રાવક ક્ષેત્રમાં પુષ્કળ ગુપ્તદાન અપાવ્યાં છે.

તેમજ ક્રોધ પણ ધાર્મિક ઠે જાતિના મેદબાવ સિવાય દુષ્કાળ આદિમાં પણ દાન-રાહત અપાવતા. અનેક પાવનપોળો અને એવી જ બીજી સંસ્થાઓ પણ તેઓશ્રીની શક્તિથી જીવંત બની હતી.

ખરેખર સૂરિજીમહારાજ શાસનસમ્રાટ હતા એમાં તો શંકા નથી. એક રીતે હું તો વર્તમાન સર્વેશ પક્ષના ચોગોદ્ધનપૂર્વકના-વિધિપૂર્વકના તેઓશ્રી આદિમ આચાર્ય હતા. એમનું અદ્ભુત જ્ઞાન, વિદ્વતા અને પાંડિત્ય, તેમ જ જળરજસ્ત વક્તૃત્વશક્તિ અને સંચાલન શક્તિ અદ્ભુત હતી. તેઓશ્રીની શ્રીવીતરાગ શાસન માટેની શ્રદ્ધા દૃઢ હતી. મમે તેવો વિકટ

પ્રસંગ આવ્યો હોય પણ શાસન માટે તેઓ હાજર જ છે, અરે ! શાસન-તીર્થ, જિનવાણી કે સંઘ વિરુદ્ધ કોઈ બોલે, કોઈ આચરે કે પ્રવર્તે એવું એમને ભારે દુઃખ થતું; અને આવા પ્રસંગે કોઈ ચમત્કૃતિની પણ કંઈપણ સત્ય કહેવું હોય તો તેઓશ્રી લગારે અચક્રતા નહિ.

એમનું ઉત્તમ જ્ઞાન, તદ્વત્ત્વ અનુપમ દૃઢ શ્રદ્ધા અને ઉત્તમલચારિત્ર બલબલને આકર્ષતું હતું. અનેક રાજા, મહારાજા, ઠાકુરો અને અધિકારીઓ પણ તેમનાથી ખૂબ આકર્ષાતા; તેમનાં દર્શન અને તેમની સિદ્ધિઓના સમી શ્રુત્વં વાણીનું શ્રવણ કરી કૃત-કૃત્યતા અનુભવતા.

શેઠ માકુભાઈના સંઘ વખતે તેઓશ્રીનો અમારી ત્રિપુટીને ખૂબ જ પરિચય થયો. ધણીવાર રાત્રિના બપોળે અને ત્રણ ત્રણ વાગ્યા સુધી ખુલ્લા દિલથી વાર્તાલાપ ચાલતો. ખાસ કરીને જ્યોતકાલીન સંસ્મરણો ચાલે સારે પૂજ્ય શ્રીમુલચંદ્ર મહારાજ અને પૂજ્ય શ્રીમુલચંદ્ર મહારાજના જીવનપ્રસંગો સંભળાવતા. તેમણે પૂ. શ્રીમુલચંદ્ર મહારાજના સમયની જૈન સંઘની રીતિ, યતિસંસ્થાનું પ્રાપ્ત્ય, સ્થાનકમાર્ગશિષ્યોનું જોર અને ઉપદેશો, અમદાવાદમાં શાંતિસાગરજીનો મત અને તેના પ્રચાર સામે અને આપણા જ પક્ષમાં પણ અનેક વિબોધો આ બધા વચ્ચે મેળની જેમ અડગ બોલા રહી બધાનો સામનો કરી રીતે કયો તે અને તેના પ્રત્યાધાતો ઉકતા સારે કેવી કુશલતા અને દક્ષતાથી સામે પાર નીકળતા આ બધા પ્રસંગો અમને કહેતા. અને એ સંસ્મરણો વાદ કરીકરીને જે ગુણગતા તેઓશ્રી દર્શાવતા એ તો કહીયે ભૂલી શકાય તેમ જ નથી.

તેવી જ રીતે ખૂદ સુરિજીમહારાજના બનેલા કાપરહાજ તીર્થ, પોરીનાજી તીર્થ અને કદંગિરિ તીર્થના કરોકટીના અદ્ભૂત મહત્ત્વપૂર્ણ ગંબીર પ્રસંગો, મેવાડ અને મારવાડના તેઓશ્રીના અદ્ભૂત અનુભવ પ્રસંગો સંભળાવ્યા છે, જેની રમૂતિ થતાં આજ પણ રૂવાંડાં લોચાં થાય છે.

અને કહેલે મુનિ સમ્મેલન પ્રસંગે એમની કાર્તિનો કળશ ચઢ્યો હતો એમ કહું તો આવે. નગરશેઠ કરતુરભાઈ મણિભાઈની છુદ્ધિમંતા અને વ્યવહારદક્ષતા, પૂજ્ય સાગરજી મહારાજ, પૂજ્ય શ્રીવલ્લભસુરિજીમહારાજ વગેરેનો સહકાર એ બધું ખરું, પરંતુ આ બધા ઉપરાંત સુરિજીમહારાજનું વચ્ચેનું અદ્ભૂત હૃદય એમાં શંકા નથી. એમની નિષ્પક્ષતા, સ્વસ્થિયતા, દક્ષતા અને ગંભીરતાએ આ સમ્મેલનને યશસ્વી બનાવ્યું હતું એમાં સંદેહ જ નથી. એમાંયે મુનિસમ્મેલનનો દશમો દરાર જે પાસ થયો એનો તો અમને જાતિ-અનુભવ છે. યુ. પી. સી. પી. અને રાજપુતાનામાં અન્યધર્મીઓના જૈનધર્મ ઉપર થતા આક્ષેપો, દિગંબર પંડિતોના રવેતાંબર આગમ સાહિત્ય તીર્થ અને સંઘ ઉપર થતા આક્રમણો, સ્થાનકમાર્ગી સાધુઓ આપણાં જ છાપાંઓ લાઇ, વીરશાસન અને જૈનમાં એક બીજા તરફ થતા આવતા આક્ષેપો વાંચી લોકોને કેવી રીતે શ્રદ્ધાહીન કરી પોતાના તરફ વાળે છે તે આ બધું ન્યારે અમે તેઓશ્રીને સંભળાવ્યું, અને એના પ્રતિકાર માટે આપણે કંઈ કરવું જ નોંધ્યું એમ જણાવ્યું કે તરત જ સુરિજીમહારાજે આ પ્રશ્ન ઉપાડી લીધો. એમની હમે આ પ્રશ્ન ઉપાડતાં કહ્યું-મેલને ભાઈ દર્શનાવિજય, શું કહેવું છે તારે? જમ, આમ કહી આ વિષય ચર્ચા કરાવ મુકાવ્યો અને પાસ કરાવ્યો. બધામાંથી સુટીને પાંચ

આચાર્ય' ભગવંતે અને મુનિમહાત્માઓની પ્રતિકાર સમિતિ નિમાઝ અને સમરત સંધે આ સમિતિને સહકાર આપવો તેમ જણાવ્યું. તેના સંચાલન માટે ગૃહસ્થોની કમિટી પણ સૂરિજીમહારાજને જ નીમી. 'જૈનસત્યપ્રકાશ' માસિક શરૂ કરાવ્યું.

આ મહાન શાસનસમ્રાટનું જોમની લગ્નતાને ઉચિત મહાન રમારક થયું જ નોંધજો. શ્રી જૈનસંઘની, તેઓશ્રીના ભક્તોની અને તેઓશ્રીના આઠ દિકૂપાલ સમા પ્રતાપી આઠે આચાર્યમહારાજનદિ શિષ્યોની ફરજ છે કે તેઓશ્રીનું મહાન અમર રમારક જરૂર રાખે. મામેગામના શ્રીસંધો પૂજ્યો ભણાવશે, મહોત્સવો કરશે, પુસ્તકો છપાવશે એ બધું ભક્તિતનો અર્જલીરૂપે થાય એ ઉચિત છે; કિન્તુ તેઓશ્રીની લગ્નતાને અનુરૂપ જ્ઞાન અને શાસનસેવારૂપ અમર રમારક રચાવું નોંધજો. તેઓશ્રીની અભિલાષા એક સુંદર સાધુ પાઠશાળા-શ્રીશ્રમજી-સંઘ વિદ્યામંદિર શરૂ કરવાની હતી. શ્રીકર્મજગિરિરાજની છાયામાં રહેલી ધર્મશાળામાં સાધુ-મહાત્માઓ રહે, ખૂબ પઠન-પાઠન કરે, શાસ્ત્રસ્વાધ્યાય, -મનન-ચિંતનન કરે અને શાસન દીપાવે. આત્મહિત સાધે અને વિશ્વને શાંતિને સંદેશ-અગવાન શ્રી મહાવીર દેવની વાણી સંભળાવે. અધ્યાપકો સાધુઓ જ રહે. પોતાના શિષ્યો જૈન ન્યાય, જૈન વ્યાકરણના આચાર્યો છે, આગમ શાસ્ત્રના દીર્ઘ અભ્યાસી છે, તેઓ કાષ્ઠ પણ જ્ઞાતાના મારાતારાના ભેદભાવ વિના બધાને ભણાવે. લાંબો સમય સ્થિરતા રાખીને સાધુ મહાત્માઓ ભણીગણીને તૈયાર થાય અને ભારતના ખૂણે ખૂણામાં વિચરી-જૈન શાસનની વિશ્વ પતાકા ફરકાવે. આનો સૂરિજી-મહારાજને ખાસ આગ્રહ હતો. અમને ઘણીવાર કહેતા...કેમ તારા ચેલાને ભણવા મોકલીશ ને ? આવી જ રીતે—

અમદાવાદ પણ સૂરિજીમહારાજનું જણી છે. આજે હિન્દના લોકશાયરનું માન પામતું અમદાવાદ વિદ્યાનગર પણ બને છે, અહીં યુનિવર્સિટી થાય છે. કોલેજ-વિદ્યા-ભવનો-સંસ્કૃત પાઠશાળાઓ ચાલે છે. આવા વિદ્યાધામમાં એક જૈન લગ્ન પુસ્તકાલય સ્થપાય તેની પૂરેપૂરી જરૂર છે. માત્ર પુસ્તકાલય જ નહિ સંશોધન-પ્રકાશન અને જિજ્ઞાસુ-ઓની જિજ્ઞાસા તૃપ્ત થાય એવાં સાધનો મળે; ત્યાં જ પઠન-પાઠન-સંશોધન પણ થઈ શકે. કુનિયાભરતું જૈન સાહિત્ય હાજર થાય. પ્રકાશિત, અપ્રકાશિત સાહિત્ય બાંહેળા બરાય અને જૈન કે જૈનેતરો અભેદભાવે લાભ લઈ જ્ઞાનપિપાસને સતોષે એવાં સાધનો આમાં હોય. સૂરિજીમહારાજના નામનું બૃહદ જૈન પુસ્તકાલય સ્થપાય એ પણ અમર અને તદનુરૂપ સુંદર રમારક છે.

સૂરીશ્વરજી મહારાજના વિદ્વાન શિષ્ય-પ્રશિષ્યરત્નો, આઠ દિકૂપાલ જેવા આઠ સુરિપુત્રો ભારતની આઠે દિશામાં વિચરી શાસનપતાકા ફરકાવે. સૂરિજી મહારાજના પગલે ચાલે, શાસન દીપાવે એ જ અભ્યર્થના છે.

શાસનસમ્રાટ સુરિપુત્ર મહાત્માના સુવિકિત વિદ્વાન શિષ્યરત્નો અને ભક્ત શ્રાવક વર્ગ સહકાર સાધી સૂરિજીમહારાજનું અમર રમારક બનાવે તે અભિલાષાપૂર્વક વિરામ પામીએ છીએ.

અમે માત્ર ભક્તિ, હૃદયની લાગણી અને શુભેચ્છાથી શાસનસમ્રાટ પ્રતિ પ્રેમ-ભક્તિ અને હૃદયોજ્જ્વલી આપીએ છીએ.

*પૂજ્યપાદ જૈનાચાર્ય શ્રી ૧૦૦૮ શ્રીમદ્ વિજયનેમિસૂરિ-સ્તુતિ.

(દેશી-કાલી કમલીવાલે, અથવા સિદ્ધાચલના વાસી.)

મહુવા નથનિવાસી, સૂરિવર નેમિ પ્રણમું પાય; સૂં એ ટેકં
ત્રાતા લક્ષ્મીચંદ ને માતા, દીવાળી દેવી વિખ્યાતા;
ધન્ય ધન્ય અવતાર—સૂં ૧
ઓગણીસો ઓગણત્રીસ સાલ, કાર્તિક શુદ્ધ એકમ શુભ કાલ;
જન્મેયા જયજયકાર—સૂં ૨
વૃદ્ધિચંદ ગુરુ ગુણુ ભરીયા, પૂરવ પુન્યથક્રી તે મળીયા;
હર્ષતણા નહીં પાર—સૂં ૩
ઓગણીસો પીસ્તાલીસ સાલ, જેઠ શુદ્ધ સાતમ સુખકાર;
અહીં સંજમ સુરસાલ—સૂં ૪
ઓગણીસો ચોસઠમા વર્ષે, જેઠ શુદ્ધ પાંચમ દિન હર્ષે;
સૂરિપદ પામ્યા સાર—સૂં ૫
શુદ્ધ સંયમ ગુણુ છત્રીસ-ધારી, બાલથક્રી શુભ શીલ ગુણુધારી;
સમતારસંભંડાર—સૂં ૬
જિનશાસનનમાં રવિ સમ સોહિ, ચંદ્ર સમા શીતલ મન મોહિ;
દર્શન આનંદકાર—સૂં ૭
દીવાળી દિન વિક્રમ સાલ, પાંચ ઉપરની દોય હાનર;
સ્વર્ગમહીં સંચાર—સૂં ૮
સંઘ સકલમાં શોક છવાયા, મુનિ ગણુ લક્ષ્મીનો દુઃખ પાયા;
અવેર દુઃખ અપાર—સૂં ૯

શ્રી ઝંઘેરચંદ છગનલાલ-મીયાગમ-કેરજણુ.

* આ સ્તુતિમાં આં ૪૦ ના ગાતાપિતાનાં નામ, જન્મ, દીક્ષા, આચાર્યપદ અને સ્વર્ગગમનની સાલ, મિતિ વગેરેની અદ્ય હકીકત આપવામાં આવી છે. આ સ્તુતિ આં ૪૦ ના જયંતિ ઉત્સવ અથવા કાષ્ઠપણુ તેઓથીના ઓત્સવપ્રસંગે ગાઇ શકાય તેમ છે.

x મને આં ૪૦ નો કદી પણુ સમાગમ થયેલ નથી પરંતુ તેઓશ્રી પ્રતિના ગુણુનુરાગ અને ભક્તિભાવથી તેઓશ્રીનાં અંતિમ સમયના સ્મરણરૂપે આ સ્તુતિ એક બાળકીડારૂપે જ છે.

આ. શ્રી વિજયનેમિસૂરિનાં સંસ્મરણા

લેખક:—મૌકિતક

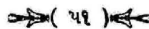
આ. શ્રી વિજયનેમિસૂરિ સંબંધી સંસ્મરણો લખવા એ બહુ સુલભ કામ છે. એમને વૃદ્ધિ-ચંદ્ર મહારાજ 'નેમા, નેમા' કહીને બોલાવતાં અને હુલાવતા તે પણ હજી યાદ છે અને નાના નેમચંદને દીક્ષા આપતાં વૃદ્ધિચંદ્રને કેટલું સહન કરવું પડ્યું હતું તે પણ યાદ છે. એટલે એ પ્રતાપી પુરુષના સંબંધમાં મારા પૂરતું થોડું યાદ કરું અને આ પ્રકારની નિવાર્ણલિ અપું.

લગભગ સં. ૧૯૪૫ ની સાલમાં જ્યારે હું દશ વર્ષની વયને હતો ત્યારે મહારાજશ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર સાથે પ્રતિકમણ કરવાની મને અને મારા કાકા શુભાચ્યંદને પરવાનગી મળી હતી. હું પ્રતિકમણ કરી મહારાજશ્રી વૃદ્ધિચંદ્રની પાટ નીચે મારું કટાસજી, ધોતિયું અને ચરવળો મૂકતો હતો. વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ એ પ્રથમનો ઓરડીમાં મારવાડીને વડે સાધુઓ સાથે પ્રતિકમણ કરતા હતા. એક દિવસ સાંજે આવીને તપાસ્યું તો મારો ચરવળો ગેપ ! મહારાજ વૃદ્ધિચંદ્ર તો દેવાંશી પુરુષ હતા. તેઓ હસતા હસતા મને ' મોતીરામ ' કહીને બોલાવતા. તે દિવસે કહે કે—ચરવળો હાલ બે ચાર મહિના નહિ મળે મને ભારે આશ્ચર્ય વચ્ચે માલુમ પડ્યું કે મારો ચરવળો જે ઠીક ઠીક હતો તેના ફરતું ઓધારિયું વીંટી તે નેમિસૂરિને વાપરવા તૈયાર કર્યો હતો. વાત એમ હતી કે નેમવિજયજીને મોટા સમુદાયની વચ્ચે દીક્ષા આપવામાં આવી ન હોતી. તેમના પિતા તોફાન ન જમાવે તેટલાસારુ તેને સાધુવેશ આપવામાં આવ્યો હતો. મારા ચરવળાનો આવો સારો ઉપયોગ થતો જોઈ મને આનંદ થયો અને હસતાં હસતાં મારા દાદા જે તે વખતે જીવતા હતા તેમને વાત કરી. તે તો વળી ધણી રાજી થયા. આ રીતે શ્રી નેમવિજયજીને હું દીક્ષાદિનથી ઓળખું.

પછી તેમને સંસ્કૃતનો અભ્યાસ કરવા માટે દાનવિજયજી પાસે રાખ્યા. તે વખતે તો સામાન્ય સાધુ યશો એમ લાગતું હતું પણ ધીમે ધીમે તેમની છુદ્ધિનો ચમકારો થાય એવા પ્રસંગ તેમને મળતા ગયા અને તેના તેમણે પૂરતો લાજ લીધો. તેઓ બે ચાર વર્ષમાં તો જાણે કારીએ જઈને સંસ્કૃત ભણી આવ્યા હોય તેવા ન્યાયશઃઅના પારંગત થયા. શુરુમહારાજ તો તેમને ' નેમા, નેમા ' કહીને બોલાવે અને વય નાની હોવાથી તે અમારી જેવા લઘુવયસ્ક જાળકોને હસીને બોલાવે. પણ ભવિષ્યમાં તેઓ જે ઉચ્ચપદ પામવાના હતા અને યશ પ્રાપ્ત કરવાના હતા તેની શરૂઆત આવી વિચિત્ર રીતે યશ અને સચોગળ્યે મેં તે બરાબર જોઈ હતી.

ચાર વર્ષમાં નવીન ન્યાયના પ્રખર અભ્યાસી બની સુંદર ચર્ચા કરે એ તો તે કાળને અંગે અદ્ભુત સંસિદ્ધિ ગણવામાં આવતી હતી. સાધુ તે વખતે રાસરાસના બનાવતા હતા અને કોઈ સંસ્કૃત જાણનાર હોય તે તો અતિ આશ્ચર્યકારક ગણાતું.

પછી ચાર છ માસ બાદ એક સાધુ, એક સાધ્વી, એક શ્રાવક અને એક શ્રાવિકા સમક્ષ નેમવિજય થયા. તે વાત પણ સં. ૧૯૪૫ માં બની અને ત્યારે મારો ચરવળો મને પાછો મળ્યો.



ત્યારપછી મેં એમને ગણધરવાદ સાંભળ્યો. એ અપૂર્વ વાદ વેદના ઉચ્ચાર અને ગાન સાથે સાંભળાવી ભાવનગરને એમણે છક્ક કરી નાંખ્યું. જે ગણધરવાદના વાંચનમાં દીવા થતા હતા તે તેમણે દિવસ છતાં પૂરેા ઘણી અસરકારક રીતે કર્યો.

તેમણે ત્યારપછી અમદાવાદ તરફ વિહાર કરવાનું થયું. ત્યાં તેમણે ઘણી પ્રતિષ્ઠા મેળવી અને જમાવી. હું પણ તેમને વંદન કરવા અને સુખશાતા પૂછવા અનેક વાર અમદાવાદમાં ઉપાશ્રયમાં મળ્યો અને તેમણે કરેલાં કાર્યોની હારમાળા જોઈ, જનશ્રી અને મારા ચરવળાથી દીક્ષા (ખેાટી) લેનારની આ પ્રતિષ્ઠા સાંભળી મને ઘણો આનંદ થયો.

મેં એમને શહેર પાટણ (અલ્હીલપુર)માં જાહેર રસ્તા ઉપર વ્યાખ્યાન આપતાં સાંભળ્યા ત્યારે મને મનમાં થયું કે--ન્યાયશાસ્ત્રના તો તેઓ પાકા અભ્યાસી છે અને શ્રોતાઓની પાસે કેવા આકારમાં દલીલ કરવી તે બરાબર જાણે છે. એ આપું વ્યાખ્યાન કલાકે સુધી આદ્યું. હું તો ત્યાં કોન્ફરન્સના કામ સારુ ગયો હતો, મને કુરસદ નહોતી, છતાં આપું ભાષણ સાંભળવાની લાલચ દૂર કરી શક્યો નહિ. તે દલીલસરનું પણ ન્યાયનું અતિ ઉત્તમ ભાષણ હતું પણ ગામકાને માણસ પણ સમજી શકે તેવી પરિભાષામાં જાહેર રસ્તા પર તે વ્યાખ્યાન હજારો લોકો સમજી શકતા હતા. આવા સુંદર વિદ્વાનને સાંભળવા તે પણ જિંદગીનો એક લઘાવો છે.

જે ભાવનગરમાં તેમના પિતા વિગેરેના વિરોધ છતાં દીક્ષા થઈ હતી, ત્યાં થોડા વર્ષ પછી તેઓની આચાર્ય પદવીની ક્રિયા મેં જોઈ. હું આશ્ચર્યચકિત થયો. એમને આચાર્યપદવી આપનાર મુનિ ગંભીરવિજયજી ત્યારે તેમને વાંદી રહ્યા હતા, તેઓશ્રી આચાર્ય બની ચૂક્યા હતા ત્યારે આ ક્રિયાની મહત્તા મને સમજાઈ અને શ્રી ગંભીરવિજયજીને મેં તે દિવસે બરાબર જોળાવ્યા, જલ્લા અને મને તે જૂતા વિચારના શુરુ પર હૃદયનું બહુમાન થયું.

બાદ્યકાળથી ષષ્ઠચારી અને જ્ઞોતે વ્યાખ્યાનના વખત સિવાય પોતાના ઉપાશ્રયમાં પણ પગ ચૂકવા ન દેવાનો આમહ રાખનાર ખરેખર સિંહ જેવા હતા અને જો કે તે નિયમ પોતાના શિષ્ય પ્રશિષ્યના હિત ખાતર અમલમાં ચૂકવાનો આમહ રાખતા, પણ તે નિયમ ઠેક સુધી ચાલુ રાખવામાં તેઓ સમજાણુપૂર્વક મક્કમ રહ્યા હતા અને આજન્મ બાળષ્ઠચારીનું બિરુદ તેઓએ સચ કરી બતાવ્યું હતું.

આચાર્ય પદવી વખતે નામ ફરે છે. તેઓ વિજયનેમિસુરિ થયા, હવે તેઓ મુનિ નેમવિજયજીના નામથી જોળાખાતા બંધ થયા. આ સર્વ વખતે હું દીક્ષા સમયનો ચરવજો આપનાર હાજર હતા તેથી મને પણ જ્ઞેવાનો સારો પ્રસંગ સાંપડ્યો.

અને ગયા વર્ષમાં હું તેમને વંદન કરવા ગયો ત્યારે પોતા મને મારા નામથી બોલાવી પ્રેમથી કહે છે: “ હું બહુ દુઃખી થઈ ગયો. ” તેઓને પરાણે ચાલવું પડતું હતું અને શરીર ભારે દોહણું થઈ ગયું હતું. તે વાતે તેમના મન પર અસર કરી હતી એમ મને લાગ્યું. મેં જવાબમાં કહ્યું “ આપને શું દુઃખ હોય? આપને અહીંયા પણ મળે છે અને ત્યાં પણ મળે છે. સાંકેતે દુઃખ કેવું? ” આટલું સાંભળીને પાટ પર બેઠેલા વિજયનેમિસુરિ હસ્યા.

અંક ૨ જો]

આ. શ્રી વિજયનેમિસૂરિનાં સ્મરણો

૫૩

તેઓ ખૂદ ભાવનગરમાં દીક્ષિત થયેલા અને આચાર્ય પણ ત્યાં થયા, તેથી એ અસહ વીરભૂમિ-મહુવાના છતાં મારી નજરમાં તો ભાવનગરના જ લાગતા હતા અને મારા પર તેમને સારો રનેહ હતો. જે થોડા પત્રો હું પશું પણ પછી પ્રત્યેક વર્ષે ક્ષમાપનાના લખું છું તેમાં તેમના તરફ એક પત્ર દર વર્ષે લખતો હતો.

તેઓના અમર આત્મા શુભ મર્તિને લાયક જ ગણાય. તેઓ શાંતિ અર્પે અને તેઓને શાંતિ થાય એટલું ઇચ્છી આ સંસ્મરણો નોંધી લઉં છું.

તેઓશ્રીએ ધણી વખત અમદાવાદમાં પસાર કર્યો. તેઓએ પોતાના ઉપાસકોની લ્લાં તત્ત્વવિવેચક સભા સ્થાપી, મહુવા, વલ્લભીપુર વગેરે અનેક સ્થાનોનાં જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યા, ખાસ કાપરડા તીર્થને પ્રસિદ્ધ કર્યું અને તેનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યો અને પાલીતાણાના રાગ્ન સાથે ઝમડો થાય તેની રાજ્યદારી નજરે ગવેષણા કરી મોદાના નેસ પાસે આવેલ અને ભાવનગર રાજ્યની સરહદમાં આવેલી ટેકરી ઉપર બાર માઉની યાત્રામાં દુનગરો પ્રતિમાજી વસાવી કદ અગિરિતીર્થનું સ્થાપન એવી રીતે કર્યું કે પાલીતાણાના રાજ્ય સાથે વાંધો પડે તો પણ શત્રુજનની યાત્રા અંધ ન જ થાય. આ તેઓશ્રીની કુનેહભરી દીર્ઘદૃષ્ટિ હતી.

બાકી પાંજરાપોળના અમદાવાદના ઉપાશ્રયમાં અને તેની અમાથીમાં જે તેઓશ્રી સાથે અનેક રાતો વિતાવી છે અને તેઓના વિચારો માનસકિત જાણ્યા છે. તેઓનું જીવન ચરિત બહાર પડશે તો તેને અંગે આ વિચારધારા જીવંત કરવાની ઇચ્છા વર્તે છે. ઉપાંચશો વિજયના અંકનખાણના અભ્યાસી, નવીન ન્યાયના પ્રણેતા અને ઉપાખ્યાય શ્રીમદ્દશો વિજયજીના પરમ રાગી આ ઉત્તરિજાળી આત્માને ચિર શાંતિ પરમાત્મા અર્પે એટલું ઇચ્છું છું.

ધન્ય જીવન

અમર રહેા શ્રી વિજયનેમિસૂરિ, પરમ પ્રભાવક જેહનું નામ;
મનુષ્ય જન્મ ધરી શાસનસેવા, કરીને કાઢ્યું ઉત્તમ કામ. અમર ૧
રહેા અમર એ નેમિસૂરીચર, તીર્થ ઉદ્ધરતા જેહના કામ;
રહેા સર્વદા જિહવાગ્રે, શ્રી નેમિસૂરિનું પાવન નામ. અમર ૨
હોળે સદાય ધર્મપ્રેમ ને, જ્ઞાનરસિ વધળે અમ નિત્ય;
શ્રી નેમિસૂરિ સૂરિરાજની, આજ્ઞા વરતો પરમ પવિત્ર. અમર ૩
વિજયનેમિસૂરિ ૭૭ વર્ષે, કાળ કરી ગયા મહુવા ધામ;
જન્મભૂમિ પણ મહુવા ગામે, દીપોત્સવી દિન દેહ વિરામ. અમર ૪
યશ કીર્તિ જસ જગમાં વધતાં, પણ શોઘતુર સંધ તમામ;
નેમિસૂરિ પવિત્ર જીવન, ખટકે શિષ્ય તેમજ જન આમ. અમર ૫
મિથ્યાત્વ-વિદારક સમકિતદાયક, વાણી જેની અમૃત સમાન;
સૂરીચરજને વંદન હો, કાટિ કાટિ ઊગતે ભાણુ. અમર ૬
રિપુદલ વારી આત્મ ઉદ્ધારી, સદાય કરજો ભક્ત કલ્યાણ;
જીવન ધન્ય ખરેખર સરિતું, ધન્ય સૂરિનાં સદૃશ્ય જ્ઞાન. અમર ૭

અચ્છાખ્યાયા (વેલજીભાઈ)-જામનગર

શાસનસમ્રાટ શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીને ભાવભરી અંજલિ.

(રાગઃ—ભૈરવી.)

સાખી.

હૂબો અંદ્ર નભમંડળમાં થયું દિલ ધોર અંધારું,
અસ્ત થયો ભાનુ અમારો ગુરુવર ગુરુવર પૂકારું;
ભાકતો તમેને યાદ કરીને અંતર આંસુ સારે,
વિરહ વેદના નો સહેવાયે હૃદય રહે ઓધારે.
ઓ યુગના અવતારી નેમિસૂરીશ્વર પૂજ્ય ગુરુવર,
પરમ પર-ઉપકારી...ઓ યુગનાં ૧

સૌરાષ્ટ્રમાં મધુમતી ગામે જન્મ લક્ષ્મીચંદ ધેર નામે,
માતા દીવાળીના ખારા નંદન;
શ્રરા સમતાધારી...ઓ યુગનાં ૨

રાગ-દેષ મદ-મોહને મારી, વર્ષો ગુરુવર મુક્તિનારી,
કામ કોષના ત્યાગી ગુરુવર;
શ્રરા સમતાધારી...ઓ યુગનાં ૩

ગાન ધ્યાન તપ ત્યાગ સમાધિ, અંતરમાં વીર આરાધી,
આમ અહમ્મતી ધૂન જગાવી.
પંચમહામતધારી...ઓ યુગનાં ૪

અત્યધ્યાનની જ્યોત જગાવી, સોડક સોડક ધૂન જગાવી,
જેન અને જેનેતર જોખ્યા.
અદિસાના પ્રતધારી...ઓ યુગનાં ૫

સ.અ-વિશ્વારૂઢ બહુ ગુણધારી, કદંબગિરિમાં યાદ તમારી,
સૂરિસમ્રાટ પૂજ્ય ગુરુવર;
દર્શન દો દયા ધારી...ઓ યુગનાં ૬

દીવાળીમાં દીપ પ્રગટાવ્યા, તે દિન ગુરુવર સ્વર્ગ સિધાવ્યા.
વીર પ્રભુના નિવોણુ દિવસે;
યાદો ગુરુવર તમારી...ઓ યુગનાં ૭

ગણેશભાઈ પી. પરમાર-અુ.અઈ.

શાસનસમ્રાટ્ની જીવનસૌરભ.

લેખક:-મુનિરાજશ્રી દક્ષવિજયજી મહારાજ.

આચાર્યશ્રી વિજયલાલપણસૂરિજીના વિદ્વાન શિષ્ય દક્ષવિજયજી મહારાજે સ્વર્ગસ્થ આ. મ. શ્રીવિજયનેમિસૂરીશ્વરજીના જીવનવૃત્તાંતે વિદિતાકારેણ લેખ પ્રસિદ્ધિ માટે મોકલેલ. જગ્યાને અભાવે આખો લેખ લેવાઈ શકાયો નથી. તેમાંથી ઉપરોક્ત ભાગ અરે આપેલ છે.

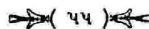
“**वाङ्मतिर्गुणान् कथयति**” आङ्गित-व्यक्तिना गुणોने कडे छे. अहे। शुं अे
लभ्य आङ्गित। हेरी भोहोर मुभमुद्र। नखे धैयं, गनीयं ने ओढायेना कंकार। साक्षात्
दादी गृधवाणी मेलेती सरस्वतीने। अन्वतर। निरपृढ अखुगार। शासनना खखुगार।
अन्ने छन कणाकार। अविकारी अखियादी अंभोना आभंडल। ललाटपट्ट पर अमभगत।
अमभेना बाधंअ। सतंशिरमेखि। गीतायंयुगखि। वारतीय संस्कृतिनी प्रतिद्विति।
भारतनी महान् विभूति। मानवजतीय हेसरीसंझि।

આવી ઉત્તમ રૂબેરૂના ધામસમી આકૃતિ એટલે ? શાસનસત્રાઢ સૂરિયકચક્રતિ સર્વ-
તન્ત્રસ્વતન્ત્ર આળસદ્વચારી તપોશ્રધ્ધાપિપતિ આચાર્ય મહારાજશ્રી ૧૦૦૮ શ્રીમદ્ વિજય-
નેમિસરીશ્વર મહારાજ.

संसारत्याग-शुद्ध चारित्र्यपालन-अभ्यास.

સાંતમૂર્તિ વિશુદ્ધ ચારિત્રચુડામણિ આધ્યાત્મિક ગુણરૂપી મહાસાગરના કદ્દેલોલોની શદ્ધિ કરવામાં ચંદ્રસમાન શ્રીશુદ્ધિચંદ્ર (અપરનામ શ્રીશુદ્ધિવિજયપદ) ગુરુમહારાજ પાસે નેમચંદ્ર-ભાષ્યે ભાવનમરમાં વિ. સં. ૧૯૪૫ના ૧૯ શુદ સાતમે વસાર સંસારને ત્યાગ કરી ૧૬ વર્ષની ઉછરતી ઉમ્મરે-ભાગવતી દીક્ષા અંગીકાર કરી-જીવનવિકાસની મહાસિદ્ધિ ત્રીકારી-વિશ્વકલ્યાણની કમળીય કામનાના પવિત્ર પથે જીવનનીરસે ઢંકારી, અનંતતા તીયું કરી, ગુણોને અને અલ્પતાં આદિ સંપાદિતલાભોએ અપનનલાલ જીવનમંત્રની સાધના કરતા લાગ્યા. વિશુદ્ધ ચારિત્રની પરિપાલના, ગુરુભક્તિ, વડીલોના વિનય, યુગ્માનુરાગિતા, જ્ઞાન-સાહિત્ય ત્યાગ માર્ગમાં આગળ વધવાની ધનશ અને સ્વધને ઉદ્ધાર કરવાની તમન્ના આદિ ગુણોથી જીવનને વર્ણી લાઉં. ઉક્ત ગુણોના પ્રભાવે પરિચયમાં આવનારાઓને ખૂબ ખૂબ આકર્ષ્યા અને તેઓના જીવનવિકાસમાં અપૂર્વ ચૈતન્ય સમૃદ્ધિ, વિનયગુણથી અને સ્વાભાવિક પ્રેતિકાથી અદ્ય સમયમાં વિવિધ શાસ્ત્રોના પારંગત બન્યા એટલું જ નહિ પરંતુ મહાન તત્ત્વવેત્તા મુસદ્દો અને અનેક શાસનપ્રભાવક શાસ્ત્રો અને મંત્રોના નિર્મતા થયાં અને એ રીતે અપૂર્વ સમૃદ્ધિસંપેદા, શાસ્ત્રસેવા તથા શાસનપ્રભાવના ક્ષેત્રમાં ખૂબ ખૂબ આગળ ધપ્યા.

तेजोश्री संस्कृतं अरुणित धाराये ज्ञातता. संस्कृतभाषा उपरतुं तेजोश्रीतुं अतुल्य प्रभुत्व इतुं तेथी ज्ञातता पंडितो पशु स्तब्ध जनी मुक्तकं प्रशंसा करता. तेजोश्रीनी



જ્ઞાનસંપાદન કરવાની શક્તિ પણ અગાધ હતી. વ્યાકરણ શાસ્ત્રમાં પ્રથમ સિદ્ધાંતકૌમુદી લખ્યા. ભારતમાં એક જ યોગાસામાં કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસુરિવિરચિત શ્રી સિદ્ધહેમચંદ્ર શબ્દાનુશાસન-બૃહદ્વૃત્તિ આખી લખી ગયા, જે અઢાર હજારીના નામથી પ્રસિદ્ધ છે. રોજ સો સો સવાસો શ્લોકો કંઠસ્થ કરતા. કહો, આ વીસમી સદીમાં રોજના સવાસો શ્લોકો કંઠસ્થ કરવા-લાણી જવા એ શું નાનીસૂની વાત છે? આવી અસાધારણ જ્ઞાનસંપાદકો નિર્મળ યુક્તિના પ્રભાવે જ અદ્વય સમયમાં ન્યાય, વ્યાકરણ, સાહિત્ય તથા આગમ શાસ્ત્રના અન્નેક પ્રખર વિદ્વાન બન્યા. આવી અન્નેક વિદ્વાતા અને અખંડ ધર્મશાસ્ત્ર પરિપાલન તથા અતુલ મહાન પુણ્યબળના પ્રતાપે તેઓશ્રીએ રોજ-મહારોજ્યોને પણ આકર્ષ્યા, અને આમ પ્રજા ઉપર મહાપ્રભાવ પાડ્યો.

અપૂર્વ સાહિત્ય સેવા

તેઓશ્રીએ ન્યાય, વ્યાકરણના તથા ધર્મના અનેક શાસનપ્રભાવક ગ્રંથો રચી તથા અમુકિત ન્યાય વ્યાકરણ આદિના ગ્રંથોનું પ્રકાશન કરાવરાવી સાહિત્યસેવાનો અપૂર્વ દાખલો બેસાર્યો છે. તેઓશ્રીના હૃદયકમળની પ્રાચીન સુસાહિત્ય પ્રચારની નિર્મળ ધમશની સુવાસનાના ફળરૂપે 'જૈનગ્રંથ પ્રકાશક સભા' નું ઉત્થાન થયું અને અનેક શાસનપ્રભાવક ગ્રંથોનું સંપાદન તથા પ્રકાશન કાર્ય પૂરવેગે ચલાવાયું. અઢાવધિ તે સંસ્થાએ ન્યાય, વ્યાકરણ, સાહિત્ય, પ્રકરણ, ઔપદેશિક, તત્ત્વજ્ઞાન આદિ અનેક વિષયોનાં ઉપયોગી સંખ્યાબંધ પ્રકાશનો કર્યાં છે અને અઢાવધિ કરી રહી છે. શાસનસંપ્રદાય ૧૨૦૦૦ શ્લોકપ્રમાણ બૃહદ્વૃત્તિપ્રભા, ૬૦૦૦ શ્લોકપ્રમાણ લઘુહેમપ્રભા તથા ૨૦૦૦ શ્લોકપ્રમાણ પરમલઘુહેમપ્રભા-એમ 'શ્રી સિદ્ધહેમચંદ્રાનુશાસન' ઉપરથી પ્રકાશબદ્ધ ગ્રંથ વ્યાકરણો બનાવી વ્યાકરણ સાહિત્યની અપૂર્વ સેવા બજાવી છે. જૈન-ન્યાયના અનેક ગ્રંથો ઉપર વિવિધ ટીકાઓ રચી છે, અને ન્યાયના નવા ગ્રંથો પણ રચ્યા છે, જે જૈનદર્શનના પ્રભાવક ગ્રંથો હોવાથી દાર્શનિકગ્રંથ કહેવાય છે. જેવા કે-સંમતિતક' ઉપર ૩૦ થી ૩૫ હજાર શ્લોકપ્રમાણ ટીકા રચી છે. ન્યાયપ્રભા, તત્ત્વપ્રભા, ન્યાયભોક્તવૃત્તિ, ખંડનખાલ્લ બૃહદ્વૃત્તિ, પ્રતિમામાર્તંડ, ન્યાયસિંધુ, સમલંચનુપનિષદ્, અનેકાંતતત્ત્વમીમાંસા અને સમનયોપનિષદ્ આદિ અનેક ન્યાયના ગ્રંથો તથા ટીકાઓ રચી તર્કશાસ્ત્રની પણ અપૂર્વ સેવા બજાવી છે. જૈન સમાજને તેઓશ્રી તરફથી મળેલો આ વારસો અસાધારણ છે.

સ્થળે સ્થળે જ્ઞાનભંડારો બેસા કરી, જ્ઞાનપ્રચારક તથા પ્રકાશક સંસ્થાઓ બની કરી, નવા ગ્રંથો ને ટીકાઓ રચી, તથા અનેક અસાધારણ વિદ્વાનોનો સમુદાય પેદા કરી જગતને અન્નેક સાહિત્યનો વારસો તેઓશ્રીએ સમર્પ્યો છે.

અન્નેક વ્યાખ્યાનશક્તિ યાને અપૂર્વ વક્રતુલ્ય કળા.

શાસનસંપ્રદાયો વ્યાખ્યાન શક્તિ અન્નેક હતી. તેઓશ્રીનો વાણી ગંભીર હતી. શુભંદ અવાજ હતો. બળે કેસરીસિદ્ધ નાદ કરતો હોય તેવી તેઓશ્રીની ગજાના હતી. તેથી ભોક્ષા તેઓશ્રીની દેશનાને 'સિદ્ધ-ગજા'ના' પણ કહેતા. તેઓશ્રીનો વાણીમાં અપૂર્વ

અંક ૨ જો]

શાસનસંપ્રદાઈની જીવનસૌરભ.

૫૭

બદ્ધ શક્તિ હતી. વાક્યે વાક્યે તત્ત્વજ્ઞાન ને અધ્યાત્મવાદની સૌરભ મહેકતી હતી. તેઓશ્રીની સાધારણ વાતચીતમાંથી પણ અનેક બોધપાઠો મળતા. તેઓશ્રીની વાણીમાં અન્નેડ ઓજસ હતું. પાપાણુ જેવાને પણ દ્રવિત કરી દેતા. માર માર કરતો આઠ્યો હોય તેને પણ શાંત કરી દેતા. તેઓશ્રીના વચ્ચેના ગ્રીલવા રાજ્ય-મહારાજ્યઓ-સાક્ષર સમાજ-રાજ-કુટુંબો-મુત્સદાઓ-દેશનેતાઓ તથા ચતુર્વિધ સંધ સદાય આતુર રહેતાં. તેઓશ્રીએ અમુક શ્રીમંતને કહ્યું કે-તમારે અમુક ધાર્મિક કાર્યમાં અમુક રકમ આપવાની છે. એટલે બસ ત્યાં તથારતુ ચાને તહસિ કહીને તે વચ્ચને ગ્રીલી લેતા.

ગણિપદ, પંન્યાસપદ ને આચાર્યપદ.

તેઓશ્રીએ શાસ્ત્રીય વિધિપૂર્વક ઉલ્લાસથી ૪૫ આગમોના યોગોદ્ધન કર્યાં હતા. તેઓશ્રીની અવુલ પ્રતિભા, અદ્ભુત વ્યાખ્યાનકળા, અસાધારણ ક્ષલતેજ આદિ શાસન-પ્રભાવક શક્તિઓથી આકર્ષાઈ ગીતાશ્ચરિત્રોમાંથી વિદ્વાન્ પંન્યાસજી મ. શ્રી ગંભીર-વિજયજી મ. શ્રીએ વિ. સં. ૧૯૬૦ ના કાર્તિક વદ સાતમે વલ્લભીપુર (વળા) માં ગણિપદ તથા માગશર શુદ્ધ ત્રીજે પંન્યાસપદથી નેત્રિવિજયજીને નિશ્ચિત કર્યાં અને ભાવનગરમાં વિ. સં. ૧૯૬૪ માં જેઠ શુદ્ધ પાંચમે પંન્યાસ શ્રી નેત્રિવિજયજીને સોલસવ ઢબરો માનવમેદની વચ્ચે પંન્યાસજી શ્રી ગંભીરવિજયજી મહારાજ શ્રીના વરદહસ્તે (પંચ પરમેષ્ઠિના ત્રીજા) આચાર્યપદથી અલંકૃત કરાયા, ત્યારથી તેઓશ્રી આચાર્ય શ્રી વિજયનેત્રિચરિત્રના નામથી પ્રસિદ્ધ થયા. આ સૂરિપદપ્રદાન સમયે ભાવનગરમાં જૈન મંત્રે. મૂ. કોન્કરેન્સનો પ્રસંગ હોવાથી હિંદુભરના સારા સારા આગેવાનો પણ સારી સંખ્યામાં હાજર હતા. વર્તમાન આચાર્યોમાં તેઓશ્રીને સ્થાપી પ્રથમ આચાર્યપદ પ્રદાન થયેલ હોવાથી અને પોતાની અદ્ભુત ને અન્નેડ પ્રતિભાને પ્રભાવ હોવાથી સમાજમાં તેઓ ‘શાસનસંપ્રદાઈ-તેમજ સૂરિસંપ્રદાઈ’ ના નામથી પંકાય છે, અને તે વ્યાજબી જ છે.

તીર્થોદ્ધારો

મોક્ષકળને અપાવનાર બૌદ્ધિમિત્ર-સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ તેમજ પ્રાપ્તિ સમ્યક્ત્વની નિર્મળ-તામાં અચૂક ફાળો આપનાર તારક તીર્થોના ઉદ્ધારો કરાવવા તથા નવાં તીર્થોનું રચણે રચણે નૂતનસંજન કરવું એ તો શાસનસંપ્રદાઈનો જીવનમંત્ર હતો. તેઓશ્રીના હૃદયમાં આ રચાવર તીર્થોની સેવાની એવી તો અબળ ધગશ હતી કે જેના પરિણામે જીવનમરણના સંક્રામો એડીને પણ અનેક જીવું તીર્થોના મહાન ઉદ્ધારો કરેલા છે. અને કેટલાં નવાં તીર્થો બીધાં કર્યાં છે. તીર્થસેવાનો એક જ દાખલો અહિં ટાંકું છું. તેઓશ્રી વિ. સં. ૧૯૮૧ની સાલમાં પાટણ પાસે આવેલા ચાણુરમા ગામમાં ચાતુર્માસ વિરાજતા હતા. દરમ્યાન તેઓશ્રી સખત ખીમાર પડ્યા. પ્રાયઃ ટાઈફાઇ થઇ ગયો હતો. અંધા બળેલા પાણી ઉપર જ રહેતા હતા. બેચેનીમાં-બેથુદિમાં પણ એ જ હાર્દિક નાદ નીકળતો કે- “અમારા જીવતાં અમારા તીર્થોને લઈ જનાર કોણ છે? શું અમે મરી ખૂટ્યા છીએ?” મનમાં. આ શબ્દોમાં કેટલી તીર્થસેવાની ધગશ ઝળકે છે તે વાંચક સમજી શકે તેવી વાત છે.

શ્રી કદંબગિરિ, શ્રી રોહિશાળા, તળાળ, વલ્લભીપુર, મહુવા આદિ સૌરાષ્ટ્રનાં મહાન તીર્થો, શ્રી સ્તંભતીર્થ, શ્રી સેરીસા, વામજ, માતર તથા પોસીના આદિ ગુજરાતનાં તીર્થો, શ્રી કાપરડાજી, શ્રી રાણકપુરજી તથા શ્રી કુંભારીયાજી આદિ રાજસ્થાનના તીર્થો, આ તેર તીર્થોમાં તેઓએ પ્રાણ પૂર્ણ છે. આ તીર્થોની જાહેરલાથી તેઓશ્રીને આશીર્વાદ છે. શ્રીકદંબગિરિજી તથા શ્રી કાપરડાજી-આ બે તીર્થો માટે તો તેઓશ્રીએ પ્રાણાંત કષ્ટો વેઠ્યા છે. એની પાછળ મોટા ઇતિહાસ સમાયેલો છે. ઉક્ત તમામ તીર્થોદારોની સફળતામાં તેઓશ્રીનું અજોડ વચરવ, અપૂર્વ ધ્વજતેજ અને અસાધારણ શુભસંદોગિરિ અને કષ્ટ વ્યક્તિ પાસેથી કેવી રીતે કામ કરાવી લેવું, તે પારખવાની અજોડ શક્તિએ મોટો ભાગ લાગ્યો છે. આ તીર્થોની જ્યાં સુધી વિશ્વમાં હયાતી છે, ત્યાં સુધી શાસનસમ્રાટની યશોગાથા ગવાશે. આવાં અપૂર્વ સ્થાપત્યોનો વારસો સોંપનાર મહાન વિશ્વતિનાં યશોગાથાનો ઇતિહાસ સુવર્ણક્ષેત્રે આલેખાશે. લખવા ભેસીએ તો પાનાનાં પાના બરાબર માટે સંક્ષેપથી નોંધ માત્ર કરેલ છે. અરવુ.

અપૂર્વ પ્રભાવ

શ્રી શત્રુંજય આદિ તીર્થોના પાલીતાણા ઠાકોર સાહેબ આદિ સાથે ચાલતા વિવાદાર્પક હક્ક-હકુમત આદિનાં ગ્રંથાઓ દરમ્યાન શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના દ્વંદ્વીઓને સમયે સમયે યોગ્ય સલાહ આપતા-ઉચિત માર્ગદર્શન કરાવતા, અણઉકેલ તેમ જ ગુન્નવણીભરેલા પ્રશ્નોને ચર્ચા, કુશાય જીદથી રહેલાઇબર્યો ઉકેલ સહજમાં લાવી દેતા, કલાકોના કલાકો સુધી-અરે! રાતનાં બળેને ને ત્રણ ત્રણ વાગ્યા સુધી-અરે આખી રાત સુધી પણ એક જ આસને ચર્ચા કરતાં થાકતાં નહિં. અહો! કેટલી શાસન પ્રત્યેની ધગશ!

‘અખિલ ભારતવર્ષીય જૈન સ્વે. મૂ. મુનિસંમેલન’

વિ. સં. ૧૯૯૦માં અખિલ ભારતવર્ષીય સાધુ સંમેલન અમદાવાદને આંગણે ભરાયું હતું. તેમાં તેઓશ્રીએ એવી શુદ્ધિકુશળતા વાપરી હતી કે-ભરદવાયે ઝોલાં ખાતું મુનિસંમેલનનું નાવ સફળતાભરી રીતે પાર ઉતાર્યું હતું.

હુખી જૈનો માટે લાખોનો ફાળો.

વિ. સં. ૧૯૮૩ના જળપ્રલય પ્રસંગે રાજનગરને આંગણે ફક્ત બે જ દિવસમાં લાખોનો ફાળો શાસનસમ્રાટના ઉપદેશથી થયો હતો. અને તેને “જૈન સહાયક ફંડ” તરીકે જાહેર કરી, કપરી પરિસ્થિતિમાં મુકાયેલા જૈન ભાઈઓને માટે ગામડે ગામડે માણસો મારફત અનાજ તેમજ કાપડ મોકલાયાં હતાં. અને જૈનોનાં અનેક કુટુંબોને ઉગારી લીધાં હતાં. આ પ્રસંગ હૃદયમાં રહેલ ‘વિશ્વપ્રેમ’ને વ્યક્ત કરે છે.

અજોડ શક્તિ.

તેઓશ્રીની વાણીમાં એવો ચમત્કાર હતો કે-હિંદુસ્તાનભરના જૈનો પાસેથી જૈન ધર્મની ઉન્નતિ અર્થે-લોકોના કલ્યાણ નિમિત્તે લાખો નહિં બલકે કરોડોનાં ધનનો લક્ષ્મી-નંદનો પાસેથી સુકૃતમાં સહવ્યવ કરાવ્યો છે.

તીર્થાનાં ઉદ્ધારો, સંધો, ઉપાશ્રયો, જ્ઞાનશાળાઓ, ઉજ્જવળાંઓ, ઉપધાનો, ગરીબ જૈન કુટુંબો, યુગાં પ્રાણીઓ આદિ અનેક ખાતાંઓમાં લાખોની દાનગંથા શ્રીમતોદ્ધારો વહેવાની છે. તેઓશ્રીના વચને વચને ને પગલે પગલે લક્ષ્મી સ્વયંવરા બનતી હતી, અનેક શાસનનાં કાર્યો થતાં હતાં.

નરેન્દ્રો, વિક્રમમાજ નૃનૃતાઓ ઉપર જોડી ણપ.

શાસનસમ્રાટની અદિતીય પ્રતિભા-પ્રભાએ રાજ્યો વિદ્વાનો ને પ્રધાનમંડળ ઉપર સારો પ્રભાવ પાડ્યો હતો. યુજરાત, સૌરાષ્ટ્ર તેમજ રાજસ્થાનોના રાજવીઓ સાથે પ્રસંગ સાધીને અનેક ધાર્મિક કાર્યો તેઓ મારફત કરાવ્યાં છે, જે લાખોના ખર્ચે કે લાગ-વગના ભોગે પણ ન થઈ શકે તેવાં મહાન કાર્યો રાજવીઓ પાસેથી તેઓશ્રીએ કરાવ્યાં છે. દેશનેતા પડિત મહનમેહન માલવીયાજી શાસનસમ્રાટ પ્રત્યે જહુમાન ધરાવતા હતા અને ‘ગુરુજી’ કહી સંબોધતા હતા. તેઓશ્રીને કાશી લઈ જવા માટે માલવીયાજીએ ખૂબ ખૂબ સાદર વિચાર કરી હતી પરંતુ ક્ષેત્રસ્પર્શનાના અભાવે તે ન બન્યું.

ડૉ. હર્ષન જેકોબી, સ્વ. ડૉ. આનંદશંકર મુવ અને યુજરાતના મહાકવિ સ્વ. નાનાસાલભાઈ જેવા અનેક વિદ્વાનો ઉપર શાસનસમ્રાટ સૂરીશ્વરજીએ જોડી ણપ પાડી હતી, પ્રતાપી પુરુષ તરીકેના પ્રભાવ પાડ્યો હતો.

અજોડ જીવન કળાકાર.

સ્વર્ગસ્થ સૂરીશ્વરજી એક અજોડ જીવન કળાકાર હતા. તેઓશ્રીનાં પવિત્ર દર્શન થયાં એ પણ મહાન ધુરધોધ મનાતો. તેઓશ્રીજીનો થોડોક પણ પરિચય, સ્મિત હાસ્ય, સિંહનાદે ગાજતી મધુરી વાણી, તત્પચાન સાથે આનંદજનક ચર્ચા આદિના લાભ મળવો, એ જાણે પ્રજાને મન જીવનનો અજુમેલો દહાવો મનાતો. તેમની ઓજસ્વી વાણી-માંથી સર્વ વિષયક જ્ઞાન સંપાદન થતું. સ્વગ ના પરિચયમાં આવતાર નાના મોટા સૌ કોઈ તેઓશ્રીના અદિતીય વર્ચસ્વની, અખંડ અમરકારી ધર્મચર્ચાની સિદ્ધિની, કંઈક ને વિશુદ્ધ ચારિત્રપાલનની, અસાધારણ પ્રતિભાવૈભવની, શ્રી ગજુધરવાદવાચનની રસપ્રદ અપ્રતિમ સામર્થ્યનો, અતુલ પ્રભાવની, તીર્થોદ્ધારોની અનિર્વચનીય ધગશની, તીર્થસેવારૂપ જીવન-મંત્રની, અજોડ વ્યાખ્યાનકળાની, રાજ્ય મહારાજ્યોને પ્રતિબોધવાનો અસાધારણ શક્તિનો, ‘વચનસિદ્ધ મહાત્મા’ તરીકેની, તેમજ હૃદયની નિખાલસતાનો અઘાવધિમુક્ત કંઈ પ્રશંસા કરી રહ્યા છે.

સ્વ. શાસનસમ્રાટે જગતને અપેક્ષિત અપૂર્વ વારસો.

સ્વ. શાસનસમ્રાટ સૂરીશ્વરજીએ જગતને અપૂર્વ વારસો સમર્પ્યો છે. તેઓશ્રીનો મોટો વિજ્ઞાન સમુદાય છે. જે ચારિત્રપાત્ર-ક્રિયાપાત્ર તેમજ જ્ઞાન-ધ્યાનમાં ખૂબ આગળ વધેલ છે. તેઓશ્રી સ્મૃતિ તેઓના સમુદાયમાં નવ આચાર્યો છે. તેઓશ્રીના પટ્ટાલકાર આઠ વિવિધ શાસનપ્રભાવક આચાર્યો છે. જેઓ ન્યાય-વ્યાકરણ-સાહિત્ય-જ્યોતિષ-શિલ્પ-આગમ-પટ્ટદર્શન-સંસ્કૃત-પ્રાકૃત-ભાષા-વિજ્ઞાન આદિના અજોડ વિદ્વાનો છે. અસાધારણ શાસન-પ્રભાવકો જૈન જગતને વારસામાં સંપાદિત ગયા છે. સંખ્યાબંધ તીર્થો-જ્ઞાનશાળાઓ-જ્ઞાનભંડારો-ઉપાશ્રયો-ધર્મશાળાઓ આદિ સમગ્ર જ્ઞાન, દર્શન ને ચારિત્ર વિશુદ્ધિનાં પાવન સાધનો સ્થળે સ્થળે ઉભા કરતા ગયા છે. કળાક્ષેત્રમાં અજોડ સ્થાપત્યો સ્થાપતા થયા છે. આવા અપૂર્વ વારસાના સમર્પક મહાપુરુષના જેટલા ગુણ ગાઈએ કે જેટલું કરીએ તેટલું ઓછું છે.

પરમ પૂજ્ય સૂરિસમ્રાટ શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીને
વસમી વિદાય.

(રાત્ર-ગહેમાનો ઓ વહાલા પુત્ર: પધારજો.)

જિનશાસનના સાચા ધર્મધુરંધર !
તમ પગલે પ્રગટ્યો પુણ્ય પ્રભાવ જો,
પાવનકારી આવ્યા રંકને આંગણે;
લેવાયો ના ભાવિક જિરનો દહાવ જો,
વસમી આ વહાલાની લાગે વિદાય જો. ૧

માનવભૂમિમાં જ્યોતિ ધરતા હીરલા,
નયને રાજે મંગલ તપતું તેજ જો;
વર્ષાન્તિ જ્યાં વચનસુધા તમ સુખથી,
શાંત વ્યથા સૌ અન્તરંગી ત્યાં થાય જો;
વસમી આ વહાલાની લાગે વિદાય જો. ૨

કદમ્બગિરિના ઉદ્ધારક હે વીરલા !
હૈયે નિત્યે ધર્મતણા જેને કામ જો,
ક્યાંથી યાશે દર્શન હવે તમ સન્તના ?
આશા વિના આજે ણનીયે અધીર જો,
વસમી આ વહાલાની લાગે વિદાય જો. ૩

ઉચ્ચ જીવનથી સોહનતા સૂરીશ્વર,
લળી લળી વંદી મહાત્મા ! સાધુ ! સન્ત જો;
'ચાલ્યા' કહેતાં હૈયું આ ધડકી જતું,
કર જોડીને યાચી તમ આશિષ જો;
વસમી આ વહાલાની લાગે વિદાય જો. ૪

કુન્દનલાલ કાનજી શાહ. એમ. એ.

આચાર્ય દેવ શ્રીમદ્ વિજયનેમિસૂરિભ : :

એક પ્રતિભાવંત વિભૂતિ

લેખક:—મહુવાનિવાસી સૌભાગ્યચંદ જીવનલાલ દાશી

સેળ વર્ષની ઉમરે દીક્ષા લેવાનો અભિલાષ થતા તેમના વડીલોની અનિચ્છા. તેમને એક અધિકારી પાસે લઈ જવામાં આવ્યા ત્યારે તેઓશ્રીને અધિકારીએ પૂછ્યું—નાદાન છોકરા, તને તારા મામાપે આટલી ઉમર સુધી બણાવ્યો, હવે દીક્ષા લેવાની વાતો કરે છે, તને શા માટે બેઠી પહેરાવી ન લઈ જવો? ને તને તારા મામાપ વૃદ્ધ થયા છે. તેની તારે તો સેવા કરવી જોઈએ. ત્યારે આ બાળક જવાબ આપે છે. “સાહેબ ખુશીથી બેઠીઓ પહેરાવોને! શરીર ઉપર બેઠીઓ પડે છે.” આત્મા ઉપર બેઠીઓ પડતી નથી.”

આ જવાબથી અધિકારી ને તેમના પિતાશ્રી ઉપર અસર થઈ. ને પરિણામે ભાવનગરમાં પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી શ્રદ્ધાચંદ જીવનલાલ પાસે દીક્ષા લે છે.

સેળ વર્ષની ઉમરે જ્યારે બાળકને સિનેમા, લસ કે વેશવાળ કે તેવી ભાવના થાય ત્યારે ભવિષ્યના આ મહાન યોગીને દીક્ષાના ભાવો થાય છે ને આત્મોત્તરોત્તરો મળે તેને સુઝે છે. યોગબ્રહ્મ આત્મા સિવાય આ ઉમરે આ ન સુઝે.

પાંજરાપોળના ઉપાશ્રયમાં પોતાના શુરુદેવના કાળકર્મ પામ્યા પછી દીક્ષા લીધાના ત્રીજા જ વર્ષે વ્યાખ્યાન વાંચતું શરૂ કરે છે. શ્રીતાજનો ઉપર ભારે અસર પડે છે. અમદાવાદ નિવાસી શેઠ હડીસીંગ કેસરીસીંગના પુત્ર શ્રી પરશોતમદાસભાઈને સમાગમ ને તેમના સૂચનથી મનસુખભાઈ શેઠનું તેમની પાસે આગમન. વ્યાખ્યાન ને જ્ઞાનની શેઠજી ઉપર અસર ને તેમની વચ્ચેનું મિલન જીવનભર ગાઢ સંબંધમાં પરિણમ્યું. પરિણામે અમદાવાદમાં તેમનું વધારે રહેવાનું થયું. એ સંબંધના પરિણામે શાસનના અનેક કાર્યો થયા.

તેમનું જ્ઞાન બિંદુ હતું. સાઠ સાઠ શ્લોકો કહે કરતા. જેન શાસ્ત્રો ઉપરાંત વેદાન્ત, ઉપનિષદ, જ્યોતિષ, વિગેરે શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ, આદ્યેક હાઇસ્કૂલ (ભાવનગર)માં સાહિત્ય વિભાગના પ્રમુખસ્થાનેથી કવિશ્રી ન્હાનાલાલ દલપતરામે તેમને ‘સાહિત્યની આકર’ કહી તેમને ઝોળખાવેલા,

વડતુલ કળા જન્મથી જ તેમને વરેલી. તેમનો ‘ગજુધરવાદ’ કોણ નહિ સંભારતું હોય!

અનેક તીર્થોની સેવા તેમણે જીવનભર કરી છે. શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના પેઢીના મેઝબરોની ખીટીય ધણીય વખત તેમના સાનિધ્યમાં મળતી ને નિજીથી લેવાતા.

જે માણસ તેમના સંબંધમાં આવે તે તેમનો લગભગ અનુવાસી બને. અર્ધો કલાક રહેવાનું નક્કી કરનાર માંડ ત્રણ કલાકે પાછો આવે—આવું એમનું આકર્ષણ. બ્રહ્મચર્ય

અલૌકિક હતું. તેમનું ચારિત્ર્યબળ અત્યંત હતું. પરિણામે બહુ જ મોટી ઉંમર સુધી તેમની યાદદારત ટકી રહેલી.

પંડિત મદનમોહન માલવીયા, સર પ્રભાશંકર પટ્ટણી, પ્રો. આનંદશંકર બાપુભાઈ બુવ, પ્રોફેસર વિઠ્ઠલરાય મહેતા, શ્રી અનંતરાય પટ્ટણી, કવિશ્રી ન્હાનાલાલ દ્વયપતરામ વિગેરે મહાપુરોહિતા સમાગમમાં તેઓશ્રી આવેલા.

તેઓશ્રી કહેતા કે—“હું સમાજવાદનું કામ કરતો નથી ?” સમાજવાદ એટલે પૈસાદારો પાસેથી પૈસા લઈ મરીઓમાં વહેંચવા. હું જે મંદિરો બંધાવવાની પ્રેરણા કરી રહ્યો છું તેના પૈસા શ્રીમંતો પાસેથી આવે છે ને ગરીબ સલાટે—કડીયા—ખીચીઓને વહેંચી આપું છું. વળી “શિષ્યકળા” કે જે માટે ભારતવર્ષ પ્રખ્યાત છે, તે કળાના વિકાસમાં આવા મંદિરો બાંધી શિષ્યકળાનો તેમણે ભારે ઉત્કર્ષ કર્યો હતો.

બોદાના નેસ, વળા ને મહુવામાં તેમણે બાંધેલા મંદિરો તેમની સાક્ષી પૂરે છે. બોદાના નેસ (કદમ્બગિરિ) તેમના જીવનનું સ્મારક બની રહેશે.

જેસલમીર, પાલીતાણા, ગિરનાર અનેક તીર્થ—સ્થાનોના તેમણે સંઘો કંઠાવેલા. સાધુ—સંમેલન અમદાવાદમાં સેંકડો વર્ષો જે ભરાયું તેમાં અગ્રગણ્ય હિસો તેમનો હતો.

કાપરામાં જૈન મંદિર પાસે “ભૈરવનાથ” મંદિર હતું. હાં સેંકડો બકરાઓનો ભોગ દેવાતો તે પણ તેમના ઉપદેશ ને કાર્યથી બંધ થયું. વિદ્વાન આચાર્યો તથા મુનિરાજોનું એક મંડળ જૈન સમાજના ઉત્કર્ષ માટે તેઓ મૂકી ગયા છે.

અમદાવાદ પાંચરાપોળની અંદર ચાલતી ભોજનશાળા તેમના ઉપદેશથી ગરીબ જૈનોને ઝોછામાં ઝોછા દરે જમાડે છે. ઉપરાંત દુધકાળ વખતે હજારો રૂપિયા અમદાવાદથી પાંચરાપોળ તથા ગરીબ લોકોની મદદ માટે ઉપદેશ આપી ઉતારાવેલા. ઝાનોત્કર્ષ માટે જ્ઞાનભંડાર ખંભાત, બોદાના નેસ તથા અમદાવાદમાં તેમણે કરાવેલ છે.

સાધુ સંમેલન અમદાવાદમાં સેંકડો વર્ષો જે ભરાયું, તેમાં અગ્રગણ્ય હિસો તેમનો હતો. દીક્ષાનો જે શકવર્તો ઠરાવ થયો, જે ઠરાવને ભારતવર્ષના જૈન સ્વેતામ્બર સ્મૃતિપુસ્તક સાધુઓએ સંમતિ આપી ને સહી કરી આપી તે સંબંધી દિશાસૂચન કયું કે તેમાં કોઈએ સુદર ભાગ લખ્યો હોય તો તેમણે જ, ને આ રીતે જૈન સમાજમાં દીક્ષા સંબંધી વિખવાદ હતો તે ઘણે અંશે ટાળ્યો.

પ્રસંગોના પાર નથી પણ અને વિરમું છું. સેંકડો વર્ષો આવા પુરુષો પાકે છે. પ્રજા ! સ્વર્ગસ્થના આત્માને પરમ જ્ઞાન અર્પે.

[નોટ—આ લેખ લખનાર બાઈશ્રી સૌભાગ્યચંદ આચાર્ય મહારાજના સંસારી બેનના પુત્ર થાય છે એટલે તેમના સંસ્મરણે તેમના માતૃશ્રી તરફથી બાણેલ હોવાથી બાણવા જેવા છે.]

શાસનના શણગાર.

(રાગઃ—સોનલા વાટકડી ને રૂપલા કાંચકડી આળુકો ભેગી નાના બેઠો રે ભરથરી.
શાસનના શણગાર નેમિસૂરિણ, સ્વર્ગમાં આજ ગિરાજે રે સૂરિણ;
ગોત્ર્યા હવે નહિ મળે રે ગુરુણ
નવ નવ સૂરિઓના ઝળહળતા દિપક, આપે આજ શયુ' મોરી રે સૂરિણ;
વીરના નિર્વાણે નિર્વાણ કીધા, મોટા દિના એ'ધાણ રાખ્યા રે સૂરિણ;
શાસનનો દિપક બુઝાયો રે. ગુરુણ (૧)

માતા દિવાળી, દિવાળી દિન જનમ્યા, કુળમાં અજવાળા કર્યો રે ગુરુણ;
દિવાળી અમાસની રાત અ'ધારી, સૂર્ય અસ્ત થયો આજ રે. સૂરિણ (૨)
બળે મહિનાની સુદતુ' રે માગો, પ્રતિષ્ઠાના સુહૃત' હું'કડા સૂરિણ;
અધવચ મૂકીને રે શુ' બાગો, પ્રતિષ્ઠાના કામ પૂરા કરો રે. સૂરિણ (૩)
મોઘેરા ઉદયન'દનામૃત સુ'ઝાઈ બાથે, ઘડી ઘડી કોને જઈ પછે રે ગુરુણ;
ગુરુ વિણ નહિ ચાલે રે સૂરિણ
સાધુ રૂપે ને સાધ્વીયુ' રે રૂપે, રૂપે સકળ સંઘ આજ રે ગુરુણ;
શાસનમાં ખોટ પડી રે. સૂરિણ (૪)

દર્શનસૂર લાવણ્યસૂરિને તેડાવો, નિજ પરિવારને સોંપો રે ગુરુણ;
લીલી વાડીના રણવાળ કયાં રે રોકાયા, હવે રખોપા કોણ કરે રે સૂરિણ;
લાડકો પરિવાર આજ મેલ્યો રે. (૫)

શાસનઉદ્ધારક નેમિસૂરિણ, આરે દિશામાં નામ રાખ્યા રે સૂરિણ;
દેશો-દેશમાં ડંકા વાગ્યા રે ગુરુણ
કદંબગિરિ નીર્ધ સ્થાપ્યુ' રે સૂરિણ, જંગલમાં મંગલ કર્યો રે ગુરુણ (૬)
કદંબગિરિ તમને બહુ વહાડું ગુરુણ, આરામના ઠેકાણા તમારા સૂરિણ;
ત્યાં તમને શાન્તિ વળે રે ગુરુણ

શાસનના ધોરી નેમિસૂરિણ, અમર રાખ્યું નામ રે સૂરિણ (૭)
ગુરુણ ગુરુણ નેમિસૂરિણ, દર્શન કિહાં હવે આપના સૂરિણ;
આઠ દિના વાણી વાયા રે ગુરુણ
વિરહની વેદના હૃદયે ન માયે, નયણે વણ્ટે નીર રે સૂરિણ;
હાથમાંથી હીરો હારી બેઠો રે. ગુરુણ (૮)

બાલપ્રજ્ઞાચારી નેમિસૂરિને, વંદન મારા વારંવાર રે સૂરિણ;
“નિર્મળ” ખડેનોતી પ્રાર્થના એટલી, મહાવિદેહ વાસ હોભે રે. સૂરિણ (૯)

—કડવીખડેન છોટાલાલ.

XXXXXXXXXXXXX
X નિવાપાંજલિ. X
X XXXXXXXXXXXXX

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા તરફથી કાર્તિક શુદ્ધી ખીજના રાત્રિના આઠ વાગે સ્વ. આચાર્ય શ્રી વિજયનેમિસૂરીજીના કાળધર્મ અંગે એક શોકસભા શ્રીયુત જીવરાજ-ભાઈ જોધવજી દોશીના પ્રમુખપણા નીચે મળતાં હરિલાલ દેવચંદ શેઠ, મારતર શામજી હેમચંદ દેસાઈ, શ્રી વેલચંદ જેઠાભાઈ, પંડિત જગજીવનદાસ પોષ્ટલાલ તથા શુલાનચંદ લલુભાઈના પ્રાસંગિક પ્રવચનો બાદ નીચે પ્રમાણે ઠરાવ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

“શ્રી ભાવનગર જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા તરફથી નિમંત્રિત થયેલ સભાના સભ્યો અને અન્ય ગૃહસ્થોની આ મીટીંગ પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજ સં. ૨૦૦૫ના આસો વદ ૦)) ને શુક્રવારના રોજ મહુવા મુકામે કાલધર્મ પાઠ્યા તે માટે પોતાનો અત્યંત શોક વ્યક્ત કરે છે. તેઓશ્રીના કાળધર્મ પામવાથી સમસ્ત જૈન સંઘમાં ન પૂરાય એવી ખેડ પડેલ છે. સદ્ગત આચાર્ય મહારાજશ્રીએ પોતાના સાઠ વર્ષ જેટલા લાંબા દીક્ષાપર્વાયના સમયમાં જૈન તરત્ત્વનાના અભ્યાસ અને પ્રચાર માટે, જૈન ધર્મના ઉચ્ચોત માટે, તીર્થોના રક્ષણ અને વૃદ્ધિ માટે, સાધુસંસ્થાની પવિત્રતા અને એકતા સાચવવા માટે આજીવન અવિરત પ્રયત્ન કરી જે ઉજ્જવલ દર્શન પોતાના જીવનથી જૈન સમાજ સમક્ષ રજૂ કર્યું છે, તેનું સ્મરણ કરતા આ સમાને તેઓશ્રીને માટે અલંત માન થાય છે અને તેની સહર્ષ નોંધ લેવામાં આવે છે. સ્વર્ગસ્થનો આત્મા અખંડ શાંતિમાં રહે એવી પરમાત્મા પાસે અમારી પ્રાર્થના છે.”

*

કાર્તિક શુદ્ધી ત્રીજના રોજ શ્રી ભાવનગરના જૈન સંઘની મીટીંગ વેરા ખાન્તિલાલ વ્યવસ્થા વેરાના પ્રમુખપણા નીચે મળેલ જે સમયે નીચે પ્રમાણે ઠરાવ મંજૂર કરવામાં આવ્યો હતો.

“શ્રી ભાવનગર જૈન સ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક તથા સંઘની આજરોજ મળેલી મીટીંગ આપણા સમસ્ત જૈન સંઘના મહાન આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજ સંવત ૨૦૦૫ના આસો વદી ૦)) શુક્રવાર તા. ૨૧-૧૦-૪૬ના રોજ શ્રી મહુવા મુકામે કાળધર્મ પાઠ્યા તે ખગર જાણી ભાવનગર જૈન સંઘ અલંત દોલગીરી દર્શાવે છે.

આવા પરમ ઉપકારી મહાન પવિત્ર આચાર્યશ્રીના સ્વર્ગવાસથી શ્રી સંઘને પૂર્ણ શ્રદાય નહિ તેવી ખેડ પડી છે તેમ માને છે અને તેઓના આત્માની શાંતિ યાદે છે.”

ઉપરનો ઠરાવ સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

*

૬૪

અમદાવાદના સંઘની મિટીંગ નગરશેઠ શ્રી વિમળભાઈના પ્રમુખપણી નીચે મળી હતી, જે સમયે નીચે પ્રમાણે ઠરાવ પસાર થયો હતો.

“જેન શાસનના સ્તંભરૂપ, અનેક તીર્થોદ્ધારક, શાસ્ત્રવિશારદ, શાસનસમ્રાટ, પરમતારક પ્રાતઃસ્મરણીય, પૂજ્યપાદ આચાર્ય ભગવાન શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીનું તીર સતત રજડપના આસિ વદ અમાસ અરમતીર્થપતિ ભગવાન શ્રી મહાવીર પ્રભુના નિર્વાણ કરવાણુંક મહાભોગલિક દીવાળીના પર્વદિવસે સાંજના સાત વાગે મહુવા મુકામે સમાધિપૂર્વક સ્વર્ગારોહણ થયું હતું, જેથી જગતને એક આધ્યાત્મિક મહાન આત્માનો વિરહ થયો છે. તેઓ શ્રીમાનના અનેક ઉપકારોને અને અસંખ્ય વિરહને પુનઃ પુનઃ સ્મરણ કરતાં અમદાવાદનો શ્રી સકળ સંઘ તીવ્ર વેદના અનુભવે છે. સાથે સાથે આવા અનેક ઉચ્ચ ચારિત્ર્યવાળા અનેક શાસનના સેવકો અવિનિશ્ચય પ્રભાવશાળી તીવ્રરાગ શાસનમાં પ્રગટ થાઓ અને તીવ્રરાગ શાસનને ઝળકાવતું બનાવે એવી શ્રી સકળ સંઘ પ્રાર્થના કરે છે.”

મુખ્યખાતે વસના મહુવાના જૈન બંધુઓએ એકત્ર મળી નીચે પ્રમાણે ઠરાવ કર્યો હતો—

“પરમપૂજ્ય શાસનસમ્રાટ આચાર્યશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના મહુવા- (સૌરાષ્ટ્ર) ખાતે કાળધર્મ પામ્યાના સમાચાર સાંભળી આજે મહુવાના જૈન લાઇબ્રેરીની આ સભા ઊઠા ખેદની અને મહાન આધાતની લાગણી અનુભવે છે. આચાર્યશ્રીએ ઉચ્ચ કોટીના જ્ઞાન, વિશુદ્ધ ચારિત્ર્ય, વિચારણા બુદ્ધિ અને અદ્ભુત કાર્યશક્તિ આદિ ગુણોથી આપી જૈન સંઘને મંત્રપુગ્ધ કરી હતી. તેઓની જ્ઞાહેર રમૂતિઓ જ્યાં જ્યાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે ત્યાંનો સારોય જૈન સમાજ તેઓશ્રીના સત્કાર્યો કાયમ યાદ કરશે. તેઓશ્રીના કાળધર્મથી આખા જૈન સમુદાયને અને ખાસ કરીને મહુવાને ખોટ પડી છે. તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાંતિ રહે તે માટે પરમાત્માને પ્રાર્થના કરીએ છીએ.”

એક ખેદકારક સ્વર્ગવાસ.

ભાવનગરનિવાસી શ્રી પરમણુંદરાસ અમરચંદ વોરા આ સભાના વાર્ષિક સભ્ય હતા. તેઓશ્રીના સં. ૨૦૦૬ના કાર્તિક વર્દી ૧૨ ને ગુરુવારના રોજ થયેલ અવસાનથી સજાને મોટી ખોટ પડેલ છે. સ્વર્ગસ્થ ભાવનગર જૈન સંઘમાં એક અગ્ર ગણાતા મૃદચ્છ હતા. તેમના તરફથી શ્રી સંઘને નિરંતર વ્યાખ્યાની સત્તાદ અને દોરવણી મળતી હતી. દરેક સારા શુભ કામમાં તેમના હાથને સહકાર હતો, એક વ્યાપારી તરીકે તેમની ધણી પ્રતિષ્ઠા હતી. જાતિના દિતમાં તેમને સતત પ્રથમ હતા. કુટુંબીઓ તરફ ધણી ભાવના રાખતા અને શુભ રીતે મદદ કરતા તેમની સહાય પણ શુભ હતી. ભાવનગરના પાંચરાયોળ, ભાવનગર સાદાસંદેગ મોર્ટીંગ વિગેરેની કમીટીમાં એક સભ્ય હતા. તે સંસ્થાઓ પ્રત્યે માન ધરાવતા અને થય શોગ મદદ કરતા. પ્રકૃતિએ જાંન સ્વભાવના અને મિતભાષી હતા. આવા એક મૃદચ્છના અવસાનથી ભાવનગર શહેરને મોટી ખોટ પડી છે. તેઓશ્રી સજાનો મેનેજંગ કમિટીના સમાસદ હતા. તેમના અવસાન નિમિત્તે સજાએ ખાસ મીટીંગ બોલાવી દિવસીડીનો ઠરાવ કર્યો છે. પરમાત્મા તેમના આત્માને પરમ શાંતિ આપે.

Reg. No. B 156

“પ્રકાશ” સહાયક ફંડ

ગત માસમાં જણાવી ગયા પછી જે રકમ “પ્રકાશ સહાયક ફંડ”માં મળી છે તેનો સાબાર સ્વીકાર કરવામાં આવે છે અને “પ્રકાશ”ને પડતી ખાદને પહોંચી વળવા દરેક શ્રાવક સંપત્તિ બંધુઓને પોતાનો ફાળો મોકલી આપવા આયહુદારી વિદ્યુતિ કરીએ છીએ. આ માસમાં મળેલ સહાય નીચે પ્રમાણે—

૧૧૧	અગાઉના	
૧૭૧૧	દોલતરામ જૈન	નોંધર (બીકાનેર)
૧૧૧)	એક ગૃહસ્થ	નાગપુર
૫)	શાહ અત્રભુજભાઈ જેયંદ	ભાવનગર
૪)	શાહ કેશવલાલ વીરયંદ	તીથાર
૨૧૧	શાહ હાદ્યાભાઈ હીરાયંદ	અમદાવાદ
૨)	શાહ જગજીવન પ્રેમજી	કોલકોટી

૩૧. ૫૨૧૧ ફંડ

ના. મહારાજ સાહેબ જિનમંદિરની મુલાકાતે

ભાવનગરના મહારાજ અને મદ્રાસના લોકપ્રિય ગવર્નર નામદાર મહારાજ શ્રી કૃષ્ણકુમારસિંહજી દ્વારા મુલાકાતે મદ્રાસથી ભાવનગર પધારતાં ગત કાર્તિક વદિ ૧૦ ને લોમવારના રાત્રિના આઠ વાગે અત્રેના મોટા જિનાલયના દર્શનાર્થે પધાર્યા હતા, જે સમયે અ. સૌ. મહારાજી સાહિબા વિજયાકૃવરીબા પણુ સામેલ હતા. સંઘના પ્રતિષ્ઠિત ગૃહસ્થોએ તેઓશ્રીનું ભાવણીનું સ્વાગત કચું હતું. પ્રાંતે ના. મહારાજશ્રીએ મંદિરની બબ્બતા તેમજ સ્વચ્છતા માટે પોતાનો હર્ષ વ્યક્ત કર્યો હતો. કુલહાર એનાયત થયા બાદ મહારાજ સાહેબે વિદાય લીધી હતી.

મહારાજાના લાઠી મેમ્બરો તથા વાર્ષિક સભાસદોને સૂચના.

શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ એકાએકીની કસાયેલી મુલમથી આજેખાયેલ

ઐતિહાસિક પૂર્વજોની ગૌરવગાથા

નામનું બેટ પુસ્તક તૈયાર થઈ ગયું છે. સં. ૨૦૦૫ તથા ૨૦૦૬ની સાલની વાર્ષિક સભાસદની શી વસુલ કરવા માટે આ પુસ્તક રવાના કરવામાં આવશે. જને વર્ષના રીના રૂ. ૬-૮-૦૦ તથા પોરટેજના રૂ. ૦-૩-૦૦ તથા વી. પી. ચાર્જના ૦-૪-૦૦ મળી કુલ રૂ. ૬-૧૫-૦૦ નું વી. પી. શરૂ કરવામાં આવ્યા છે, તો વી. પી. આગ્યેથી સ્વીકારી લેવા બહામણ છે.

લાઠી મેમ્બરોએ ફક્ત પોરટેજના ૦-૩-૦૦ મોકલી આપવા; નહીં તો તેમને ૦-૭-૦૦ વી. પી. કરવામાં આવશે. “શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ”ના આદ્યબંધુઓ માટે આ બેટ પુસ્તક નથી તેની નોંધ લેવા કૃપા કરવી.

મુદ્રક: શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ-શ્રી મહેદાય પ્રિન્ટંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.